

NOVI TEDIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Točno štirinajst dni nas loči od osrednje slovenske prireditve Teden domačega filma Celje 77, ki ga ob sodelovanju številnih drugih organizira uredništvo našega časnika in radijske postaje.

Tudi letos pričakujemo v Celju obisk nad 150 filmskih ustvarjalcev in sploh ljudi, ki se pri nas ukvarjajo s filmsko umetnostjo, hkrati pa pričakujemo tudi veliko število kinoobiskovalcev, obiskovalcev razstav, sodelujočih na razgovorih s filmskimi delavci, itd., skratka v letošnjem TDF se večje število udeležencev, kot je bilo v preteklem.

Zagotovili smo 35 filmov, ki si jih bo moč ogledati v sedmih dneh, zunanje premiere, dve razstavi, več posvetovanj, pogovore v delovnih organizacijah in šolah in še bi lahko našteval.

Kot smo že nekajkrat zapisali, se bo Celje med 17. in 23. novembrom resnično spremenilo v filmsko mesto in filmsko umetnost bo čutili povsod.

MILAN SENICAR

Mitja Gorjup

Pred dobrim tednom je na skupščini društva novinarjev Jugoslavije dotedanji predsednik Mitja Gorjup izrazil obžalovanje, da mora prebrati tako dolg seznam umrlih kolegov, ki so preminuli v preteklih dveh letih. Nikomur takrat ni prišlo na misel, da bi utegnil prav on tako hitro povečati to število.

Pretrajša vest, da je v 34. letu starosti nenadoma omahnil direktor in glavni urednik publikacij DELA Mitja Gorjup, je toliko bolj boleča, ker je smrt sporezala življenjsko nit človeku, ki je imel še vso bodočnost pred seboj in ki je stopal strmo navzgor k višjim in odgovornejšim nalogam.

Ceprav kratko, je bilo njegovo življenje izredno bogato. Rodil se je 15. novembra 1943 v Vidmu v Italiji. Ze kot dijak je bil družbeno izredno aktiven, zlasti pa pozneje kot študent prava v Ljubljani. Kot funkcionar v študentskih vrstah v univerzitetnem svetu ZK v Ljubljani je bil izbran za predsednika mladinske organizacije. Bil je član CK ZKS in izvršnega odbora republiške konference SZDL. Po prenehanju mandata na čelu mladinske organizacije Slovenije je bil imenovan za glavnega in odgovornega urednika in direktorja publikacij Dela. Minuli dve leti je bil zelo uspešen predsednik društva novinarjev Jugoslavije, za kar so se mu na nedavni skupščini v Vrtnjački Banji kolegi iz vse Jugoslavije z vso iskrenostjo zahvalili. Polkolni Mitja Gorjup je v letu 1976 prejel Tomšičevo nagrado, najvišje priznanje, ki ga lahko dobi slovenski novinar. Istega leta je bil odlikovan z redom dela z zlatim vencem. Delo je bilo tisto, zaradi katerega je bila tolikanj skrajšana njegova življenjska doba, kajti ni poznal počitka, ni prizanašal sebi, kadar je šlo za

vprašanja napredka slovenske družbe, za slovensko socialistično časnikarstvo.

Z Mitjo Gorjupom je enega svojih pomembnih mož izgubila slovenska Primorska in Goriška, katere vdan sin je bil, in kjer je bil včeraj z vsemi častmi pokopan. Ostal bo v trajnem spominu kot eden tistih borcev, ki so poznali le delo in pod njegovo težo tudi omahnil.

PODČETRTEK

SLAVNOSTNO

OB DNEVU VARČEVANJA

Enaintridesetj oktobar. Na osnovni šoli Podčetrtek. Bilo je slavnostno, kot že dolgo ne, prijetno, pristrčno in bogato, kot znajo napraviti le na tej šoli. Ob počastitvi svetovnega dne varčevanja so skupaj z mentorji pionirskih hranilnic na osnovnih šolah celjskega območja, številnimi predstavniki celjske podružnice Ljubljanske banke in drugimi gosti proslavili tudi dvajsetletnico uspešnega dela šolske hranilnice in posojilnice.

Uvodno slavnostno proslavo, na kateri je o dvajsetletnem jubileju pionirske hranilnice na osnovni šoli Podčetrtek govoril predsednik sveta mentorjev pionirskih hranilnic pri celjski podružnici Ljubljanske banke, Jože Znidarič, so lepo dopolnili domači šolski otroci. Na proslavi je direktor službe za posle s prebivalci pri celjski podružnici Ljubljanske banke, Pavle Buh, podelil enajst srebrnikov 110 let Celjske mestne hranilnice zaslužnim pedagoškim delavcem kot priznanje za njihovo delo pri mladinskem varčevanju. Ta odličja so prejeli: Janko Prislan, upokojeni učitelj iz Celja, prof. Emil Rojc, Alojz Gobec (Vuzenica) ter Janez Kroflič (Vransko), Danica

But (Kostrivnica), Janko Volavšek (Celje), Anica Perše (Rim. Toplice), Jože Krulec (Galicija), Terezija Gobec (Ponikva pri Grobelnem), Štefka Plank (Kompole) in Jože Smrdelj (Grize).

Posebna priznanja so dobili še naslednji mentorji in pedagoški delavci: Marijana Kos (Zreče), Anton Venek (Mozirje), Tone Gaberšek (Zibika), Anica Ratajce (Slivnica) in Jože Znidarič (Rogatec).

Po podelitvi priznanj in denarnih nagrad za uspehe v tekmovanju v minulem šolskem letu so posebna priznanja izročili še desetim pionirskim hranilnicam za uspešno delo v zadnjih treh letih. Dobili so jih: Vransko, Grize, Rimske Toplice, Rogatec, Planina pri Sevnici, Zibika, Vitanje, Kostrivnica, Galicija in Ljubecna.

Ob zaključku slovesnosti v Podčetrku je bila še seja sveta mentorjev, na kateri so po uvodnih besedah Petra Simonitiča, Jožeta Znidariča in Jožeta Brileja proučili dosedanje delo in vidike mladinskega oziroma pionirskega varčevanja na šolah. Potrdili pa so tudi sklep, da z akcijo varčevanja tako pričnejo tudi v vzgojno varstvenih zavodih.

M. BOZIC

CELJE

ZA STANOVANJA GRE!

1978. LETA V OBČINI 806 DRUŽBENIH STANOVANJ

Ni naključje, če se bodo delegati vseh treh zborov celjske občinske skupščine na bližnjih sejah znova srečali s stanovanjsko problematiko. O gradnji stanovanj so razpravljali že na sejah na začetku junija letos. Zdaj prihajajo na tapeto sklepi in ugotovitve takratne razprave, s tem pa naloge, ki niso majhne, tembolj, ker bo treba še marsikaj napraviti, da bo uresničen načrt v tem in prihodnjem letu in še zlasti ob zaključku petletnega obdobja.

Junjska razprava o stanovanjski izgradnji v občini je bila več kot kritična, še posebej na seji družbenopolitičnega zbora. Zaostanek v gradnji, v številu zgrajenih stanovanj, je precejšen, zlasti lani in letos. Zato je seveda lahko ogrožen petletni načrt. Pri vsem tem je zaskrbljujoče zlasti dejstvo, da ne gre za morebitno pomanjkanje sredstev, marveč za drugače ne razlože, ki so na žalost tudi subjektivne narave. Tu gre za nepravčasno pripravljeno zemljišča, za spremembe v strukturi stanovanj, za projektiranje v nasprotju s prejetimi zazidalnimi načrti,

za nepravčasno pripravo zazidalnih načrtov itd.

Nič kaj razveseljava ni nadalje ugotovitev, da večje število organizacij združenega dela še ni sprejelo planov in programov potreb po stanovanjih, vrh tega gre še za neusklajeno delo med organizacijami in organi, ki sodelujejo pri stanovanjski izgradnji.

Ob ugotovitvah bodo delegati razpravljali tudi o sklepih, ki bi jih morali uresničiti, če bi hoteli izpolniti predvidene načrte. Kot prva naloga se pojavlja zahteva, da bo treba v prihodnjem letu zgraditi 806 družbenih stanovanj, če bi hoteli ujeti zamujeno iz lanskega in letošnjega leta. Od tega bi naj Ingrad zgradil 494, Gradis 262 in Obnova 50 stanovanj. Z uresničitvijo te zahteve bo moč v 1979. in 1980. letu zgraditi po planu predvideno število stanovanj, se pravi 1979. leta — 468 in 1980. — 475!

Toda, zdaj ne gre samo za to srednjeročno obdobje. Celjska občinska skupščina terja od vseh pristojnih služb, da že do konca letos izdelajo zazidalni načrt stanovanjske soseske za Sp. Hudinjo.

Hkrati bo treba takoj začeti s pripravami zazidalnih načrtov tudi za ostale stanovanjske soseske, kjer naj bi gradili stanovanja v naslednjem srednjeročnem obdobju. Tu gre za koncentrirano in celovito izgradnjo stanovanjskih sosesk z vsemi spremljajočimi objekti itd. Če bo to delo steklo tako, kot je predvideno, potem v naslednjem srednjeročnem obdobju, po 1980. letu, ne more priti do zamud takšnega značaja kot so zdajšnje.

Seveda pa ne gre samo za zazidalne načrte. Med naloge prioritete značaja sodi tudi pravočasna priprava gradbenih zemljišč, sprejem srednjeročnih načrtov stanovanjske izgradnje v družbenem delu, usklajeno delo med vsemi, ki delajo na področju stanovanjske izgradnje in še in še.

Zdaj gre za res. Tudi na področju gradnje stanovanj. Zato bo občinska skupščina zahtevala od samoupravne stanovanjske skupnosti ter od izvršnega sveta ustrezno poročilo o izvajanju teh nalog vsakih šest mesecev.

M. BOZIC

ŽALEC

KRITIČNO O INVESTICIJAH

Za 26 odstotkov so se letos povečala investicijska vlaganja v osnovna sredstva v žalski občini. Kljub temu pa s tem niso povsem zadovoljni. Resolucija o družbenoekonomskem razvoju občine predvideva namreč za letošnje leto 100-odstotno povečanje. Relativno zaostajanje Žalca za drugimi občinami v celjski regiji terja takojšnje ukrepe, še zlasti, če želijo dohiteti rast gospodarstva Slovenije.

V žalski občini grade letos dvajset objektov. Največji je vsakakor toplotna tekstilne tovarne v Preboldu, ki bo veljala okrog enaindvajset milijonov dinarjev. Med večje investicije sodi še silos za žitarice v Žalcu, v vrednosti nekaj več kot deset in pol milijona dinarjev ter že zgrajeni večnamenski objekt tekstilne tovarne Prebold, ki je veljal okrog sedem milijonov. Omeniti velja še nadomestno skladišče Zarje iz Petrovč. Skupno je v žalski občini v teku 89 milijonov dinarjev investicij, kar pa ne predstavlja osnove in ne daje možnosti ocenjevanja višine vlaganj v osnovna sredstva za letošnje leto. Se tem bolj, ker gre pri nekaterih objektih le za pripravljajna dela. Dejstvo je tudi, da investicijska sredstva v občini porabljajo dokaj razdrobljeno. Resolucija o srednjeročnem razvoju občine predvideva, naj bi letošnje leto postalo prelomno glede združevanja sredstev in dela za hitrejši razvoj nekaterih panog gospodarstva. Na tem področju rezultatov skorajda ni. Ob pregledu nekaterih investicij takoj opazimo, da preveč vlagajo v gradnjo posameznih objektov, premalo denarja pa namenjajo novi opreml.

JANEZ VEDENIK

BORŠTIKOVA DIPLOMA ZA JANO SMIDOVO

Jana Smidova, igralka Slovenskega ljudskega gledališča v Celju je na nedavnem Borštnikovem srečanju dobila Borštnikovo diplomu in denarno nagrado za vlogo Elizabeth Proktor v Salemskih čarovnicah Arthurja Millerja in v režiji Francija Križaja. V Mariboru so omenjeno delo toplo sprejeli. Cestitkam Jani Smidovi se pridružuje tudi naše uredništvo.

D. M.

CEZ ARJO VAS PA NE!

Na redni letni konferenci osnovne organizacije Zveze komunistov v Petrovčah je posebna točka dnevnega reda veljala obvoznici. Komunisti so se izrekli, da se nikakor ne strinjajo s tem, da bi promet z avtocesto usmerili skozi Arjo vas, vse dokler ne bo zgrajena obvoznica.

Stvari se torej zapletajo. Bomo videli, kako bo 29. novembra, ko bodo odprli avtocesto v Rušah!

J. V.

DNEVI MLADINE

Dnevi od 28. oktobra do 8. novembra tečejo v Celju v znamenju dnevov mladine. Program vodi v Celju Center za obveščanje in propagando, ki dela v sklopu OK ZSMS. 28. oktober je minil v delovnem vzdušju, prav tako, kot naj bi tekkel 4. november.

Mladi bodo obiskali Pedagoški šolski center v Celju in se z dijaki pogovarjali o usmerjenem izobraževanju. Pogovarjali se bodo o delu in načrtih tamkajšnje Osnovne organizacije ZSMS in o problematiki izvenšolske dejavnosti. Dijaki šole pa se bodo predstavili z nastopom svojega krožka za kreativni ples.

Nedvomno bo zanimiv sklepni dan iz programa dnevov mladine. Mladi iz Centra za obveščanje in propagando pripravljajo odprto redakcijo svojega Biltena. O novinarskih oblikah pisanja jim bo predaval eden izmed novinarjev Mladine. Pripravili bodo tudi ustni časopis, ki ga prireja Mladina skupaj z mladimi iz centra. Tkali bodo misli o pogojih za kulturno dejavnost mladih, o njihovem odnosu do kulture, športa in podobno. Ustni časopis bo 8. novembra ob 16. uri v dvorani Narodnega doma v Celju.

mp

ŽALSKI KOMUNISTI

USPEŠNE KONFERENCE

MOŽNA TUDI REORGANIZACIJA V ZVEZI KOMUNISTOV

V zadnjem mesecu in pol so tudi komunisti v žalski občini izvedli volilne konference, na katerih so podali obračun dela v zadnjih dveh letih, ter govorili o političnih aktivnostih v naslednjem obdobju. Od trinajstdesetih osnovnih organizacij, kolikor jih je v žalski občini, so volilne konference izvedli v sedemdesetih. Izvolili so vse člane občinske konference in računajo, da bodo volilno konferenco na nivoju občine pripravili najkasneje do 10. decembra. Organizacija volilnih konferenc je bila uspešna. Šlo je za izredno temeljit kadrovski, organizacijski in vsebinski pristop k izvedbi volitev. Posledica tega je, da je bilo tudi na področju kadrovskega zavedanja veliko manj beganja kot kdaj prej. Še pravi čas so lahko vplivali na oblikovanje ustreznih struktur v vodstvih osnovnih organizacijah ter kandidature za občinske organe. Pomembno je tudi to, da so z ustreznimi dogovorjenimi organizacijskimi, predvsem pa vsebinskimi akcijami pripravili enotni pristop, kako naj v določeni sredinah Zveze komunistov ocenjujejo, katerim

vprišanjem naj se daje poudarek in ne nazadnje, katera so tista vprašanja, ki jim bo treba dati prednost v nadaljnjem delu.

Volilne konference prav gotovo ocenjujejo začetne uspehe pri uresničevanju zakona o združenem delu. Seveda ti uspehi, ki so predvsem vsebinske narave, obvezujejo in dajejo smer ter ton nadaljnji akciji Zveze komunistov. Ne le v oblikah formalnega delovanja na sestankih, ampak predvsem političnega delovanja komunistov v drugih družbenopolitičnih organizacijah, predvsem v Socialistični zvezi, Zvezi socialistične mladine in sindikatih. Volilne konference na področju žalske občine so prispevale k morebitni reorganizaciji Zveze komunistov v krajevnih skupnostih. V osmih krajevnih skupnostih so namreč volili tudi krajevne konference Zveze komunistov z izvršilnimi organi in v te konference vključevali vse komuniste, ki so prostorsko vezani na območje določene krajevne skupnosti. S tem niso hoteli dati poudarka le formalni organiziranosti, pač pa predvsem zagotoviti, da

bo večje število komunistov neposredno politično in drugače delovalo v organih krajevne skupnosti v kreiranju politike kraja ter dejavnosti družbenopolitičnih organizacij na vasi. Že na volilnih konferencah v krajevnih skupnostih se je pokazal izreden politični pristop komunistov do nekaterih reševanj problemov na določenem območju in tudi objektivna kritičnost pri analiziranju razmer. S tem da želijo v žalski občini vključevati več komunistov v dejavnosti na terenu, se bodo prav gotovo lažje postavljali po robu nekaterim negativnim pojavom, ki se tudi v zadnjem času dogajajo v žalski občini. Zal, imajo tu večših pomembno vlogo tudi posamezni komunisti.

Sedemdeset volilnih konferenc, je po besedah sekretarja občinske konference Zveze komunistov Franca Jelena, izredno uspelo. Zasluga gre tudi celotnemu štabu aktivistov, ki so bili zadolženi, da spremljajo in neposredno sodelujejo na volilnih konferencah.

JANEZ VEDENIK

PODPIS SPORAZUMA

V času Tedna domačega filma bomo v Celju za beležili dogodek posebnega pomena. Predstavniki manifestacij: Interfilm festival Kranj, Festival jugoslovenskega igranog filma Pula, Festival jugoslovenskega dokumentarnog i kratkometražnog filma u Beogradu, FEST Beograd, Slobodarske filmske svečanosti Sopot, Svetški festival animiranog filma Zagreb, Filmski susreti Niš, Festival filmskog stvaralaštva Banjaluka, Vrnjački filmski festival Vrnjačka Banja in Teden domačega filma Celje, bodo razpravljali in podpisali sporazum o ustanovitvi koordinacijskega odbora jugoslovenskih in drugih filmskih manifestacij, ki bo pomenil pričetek plodnega sodelovanja med organizatorji ter kulturnih prirediteljev. Razprava in podpis sporazuma bo 19. 11. ob 9. uri dopoldne. Pokrovitelj podpisa je TTG Celje.

Na celem celjskem območju, tako kot po vsej Sloveniji se gore mali kamenčki na svečah, spomin vseh, ki jih ni več med nami. Minule dni smo nemalokrat videli tudi najmlajše, kako se sklonjeni, med prižiganjem sveč in polaganjem šopkov rož na grobove padlih borcev in počivačih herojev, poklanjajo spomenu tistih, ki so dali za svoje prepričanje in oživitve idej sredi katerih živimo dalje in jih plemenitimo, vse, svoja žiljenja. Na grobovih so se te dni povezovali misli v eno samo: živi smo dolžni živeti dalje tisto življenje, ki so jih dali tisoči in milijoni po vsem svetu za to, da ne bi kri žrtev nikoli več obrizgnila zemlje, v kateri počivajo.

Foto: D. M.

CELJE

ZDRUŽEVANJE ZA KOMUNALO

V OBČINSKEM PRORAČUNU NI VEČ PROSTORA ZA KOMUNALO

Občinska komunalna skupnost Celje je te dni dala v javno razpravo osnutek samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za vzdrževanje in obnavljanje objektov splošne komunalne porabe v občini v 1978. letu.

Doslej je sredstva za ta dela zagotavljala občinski proračun, v prihodnjem letu in seveda v naslednjem obdobju pa je to naloga, ki jo s sporazumom sprejemajo v temeljnih organizacijah združenega dela, delovne skupnosti in občani, ki z osebnim delom in z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost in ki se jim ugotavlja dohodek.

V celjskem občinskem proračunu je bilo letos za ta de-

la namenjenih 9,5 milijona dinarjev, od tega je šlo 8,1 milijona za dejavnosti, ki jih opravljajo strokovne službe občinske komunalne skupnosti in 1,4 milijona za vzdrževanje komunalnih objektov v okviru krajevnih skupnosti.

Objekti in naprave, ki jih zajema osnutek sporazuma so: ulice in ceste, trgi, hodniki, peš poti, dovodne poti v naseljih in javna parkirišča, na katerih se ne plačuje parkirnine, nadalje javni parki, nasadi, drevoredi, zelenice, zelene površine v stanovanjskih naseljih, javna otroška igrišča ter varstveni zeleni pasovi. V ta okvir sodijo še: omrežje javne razsvetljave, vzdrževanje javne snage, vzdrževanje konjači-

je, zimska služba v mestih in naseljih, vzdrževanje železniških prehodov, semaforjev ter delno vzdrževanje pokopališč.

Za ta dela naj bi po sporazumu zbrali v prihodnjem letu za 9% več sredstev, kot jih je bilo letos, torej v celoti 8,9 milijona dinarjev, medtem, ko naj bi sredstva, ki jih za vzdrževanje krajevnih cest in mostov, za čiščenje ulic, za vzdrževanje zelenice, otroških igrišč in pokopališč v okviru krajevnih skupnosti v prihodnjem letu povečali na 1,7 milijona dinarjev.

Glede na vse to bi morali po osnutku sporazuma zbrati v naslednjem letu za vsoto komunalno dejavnost 10,6

milijona dinarjev.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o komunalnih dejavnostih posebnega družbenega pomena predvideva, da lahko občinska skupščina predpiše za tiste, ki sporazuma ne bodo podpisali, obveznosti plačevanja prispevka za ta dela. To pa z drugimi besedami pomeni, da bo ta denar treba zbrati, kajti postavka za komunalno dejavnost v občinskem proračunu nima več prostora.

M. BOZIC

OBRAZI

ga je zatekla sredi aktivnosti za asfaltiranje ceste v dolini Lahomnice. Tej nalogi se je posvetil že pred leti, toda letos je prvenstveno po njegovi zasluzi akcija stekla in v teh dneh bo v dolino položeno čez dva kilometra asfalta. Ko je pred meseci razgibal dolino, ni pa bilo čisto jasno, kako bo akcija uspela, so mu v organizaciji ZK obetali dvojno kazeno če ne uspe, priznanje, če mu bo uspelo. Izbral si je pravico na priznanje

JURE KRASOVEC

kovne službe pri samoupravnih interesnih skupnostih v občini Laško.

Clovek bi sodeč po videzu ocenil Jureta Jana za flegmatika, ki ga zlepa nič ne premakne. Je pa ravno narobe. Z vsa ognjevitostjo se loteva zader, ki jih vodi ali pri katerih sodeluje, naj bo to investicija v šolstvu, gradnja vrta, knjižnice, naj bo gradnja društvene skupnosti ali asfaltiranje ceste v domačem kraju. Jure Jan je eden tistih družbenih delavcev, ki ne razvršča nalog in dolžnosti po hierarhični lestovici, zato se z enako odgovornostjo oprime naloge, ki jo dobi v okviru občine, kot one, ki mu jo naložijo v krajevni skupnosti.

Še več: Jure Jan je prepričan, da je treba v krajevni skupnosti, kjer je ka-trov malo, toliko bolj resno zagrabiti.

V Lahomni v krajevni skupnosti Marijagradec je Jure Jan novinec. Sem je prišel iz Celja potem ko se je zaposlil in poročil

v Laškem. Leta sem je volil izobraževalno skupnost, po ustanovitvi samoupravni interesnih skupnosti pa je prevzel organizacijo skupnih služb za te skupnosti. Ker je v domačem kraju težko biti prerok, znajo izven občine morda bolj ceniti organizacijo in racionalizacijo skupnih služb SIS Ko. javni delavec v upravno-pravni smeri ima Jure Jan brez dvoma uspeh, saj vendar pet temeljnih interesnih skupnosti obrabča velike vsote denarja. Število zaposlenih v skupnih službah SIS je na razumni meji, čeravno so bili pred časom ugovori, češ da službe preveč stanejo. Toda od dejstvu, da samoupravni organi v nekaterih temeljnih samoupravnih skupnostih se ne delajo tako kot bi pričakovali, je zaposlenih prej premalo kot preveč.

Pred kratkim je bil na volilni konferenci ZK izvoljen za sekretarja osnovne organizacije Marijagradec — Vrh. Dolžnost

JURE JAN

»Fantje, dajmo! Zmenimo se!»

Tak preprost, neposreden pristop pri reševanju številnih akcij in problemov, ki se jih loteva, ima Jure Jan, vodja stro-

ŠENTJUR

VSE NE GRE

POMEMBNE NALOŽBE ZA 1978

Izvršni svet skupščine občine Šentjur obravnava danes na svoji drugi pomembni področji. Kot prvo velja omeniti obravnavo resolucije o politiki izvajanja družbenega plana za leto 1978. Osnutek v uvodu zajema izvajanje osnovnih nalog in ciljev razvoja v letošnjem letu.

V občini ugotavljajo, da vseh zastavljenih nalog za letošnje leto ne bodo mogli realizirati. Osnovne vzroke za to je iskati v zelo nizki stopnji realizacije nalog v letu 1976, v izredno nizki investicijski dejavnosti v letošnjem letu in v premali angažiranosti nekaterih nosilcev razvoja. Vendar pa ugotavljajo tudi pozitivne premike in uspešno izpeljane zastavljene naloge.

Za letošnje leto ocenjujejo, da bodo dosegli načrtovano stopnjo rasti družbenega proizvoda tako na področju družbenega kot tudi zasebnega sektorja gospodarstva.

Prav tako na osnovi devetmesečne realizacije ocenjujejo, da ne bodo v celoti dosegli planske ocene v gibanju izvoza in to predvsem v kovinski industriji. Izredno nizka in za manj razvito občino Šentjur je zaskrbljujoča realizacija načrtovanih investicij, ki so osnova za načrtovanje za leto 1978.

Osnutek programa razvoja za prihodnje leto pa načrtuje nekatere zelo pomembne naložbe. Naj naštejemo samo nekatere med njimi: izgradnja blagovnice in mo-

teža v Šentjurju, izgradnja železniškega tira in nabavo opreme za cevarno v Alposu, močne naložbe v kmetijstvo zasebnega in družbenega sektorja, modernizacijo cest, pričetek gradnje osnovne šole v Dramljah, gradnja 60 stanovanj in še nekatere druge, za razvoj občine nič manj pomembne naložbe.

Izvršni svet obravnava danes še analizo stanja na področju malega gospodarstva s predlogi za nadaljnji razvoj.

Za občino Šentjur je značilno, da beleži večje premike na področju razvoja malega gospodarstva šele po letu 1970. Vendar pa malo gospodarstvo danes ne zastaja za stopnjo razvoja v povprečju v Sloveniji. In še nekaj je značilno za to občino. Da je nekaj industrijskih obratov izšlo iz obrtnih delavnic.

Od 11 krajevnih skupnosti, kolikor jih je v občini, ugotavljajo, da se obrtna dejavnost pojavlja v vseh, vendar pa je v glavnem obrt skoncentrirana v samem Šentjurju, medtem ko se ponekod drugod kaže deficitarnost posameznih obrtnih dejavnosti.

Sicer pa je osnovni namen obravnave te analize najti možnosti in predloge za pospešen razvoj malega gospodarstva v občini Šentjur in prikazati dejansko stanje na tem področju. Vse z namenom — razvi hitrejšo pot in boljše razvoje malega gospodarstva v šentjurski občini.

ZK V LAŠKI OBČINI

30 NOVIH SEKRETARJEV

VOLILNE KONFERENCE VSEBINSKO BOGATEJŠE

Od 49 načrtovanih konferenc je v občini Laško do današnjega dne nalogo uspešno opravilo 47 organizacij, dve konferenci pa potekata danes. Na volilnih konferencah organizacije izbirajo tu, di nova vodstva in delegate za občinsko konferenco. Dejstvo, da je bilo na konferencah izvoljenih 30 novih sekretarjev in da je tudi za občinsko konferenco izbranih več kot polovica novih delegatov, zgovorno pričča o uspešni rotaciji in prihodu svežih sil v vodstva partije. S tem seveda ni rečeno, da bi bili dosednji sekretarji omagali, oziroma, da bi delovali slabo. Nasprotno, vsi dosednji sekretarji so predvideni za izredno pomembne funkcije v samoupravnem, zlasti pa v sindikalnem živ-

ljenju, v občinski komite in v konferenco ZK v občini. Na konferencah so se v laški občini komunisti posvečali naslednjim vprašanjem: Izpolnjevanju zakona o združenem delu, izpopolnjevanju samoupravnih odnosov in delavskim spremembam družbeno-ekonomskega položaja delavcev. Poseben splet problemov je predstavljala razprava o obvladovanju gospodarskih gibanj, uresničevanju stabilizacije ter srednjeročnega ter letnega plana. Notranje partijsko življenje je bilo postavljeno pod izredno kritično oceno. Ocenili so idejno-akcijsko enotnost članstva, uspešnost in delovanje komunistov v vseh ostalih političnih organizacijah. Posebno pozornost so

nameni idejnemu izobraževanju in ocenili položaj organizacije, kakršnega uživa v sredini, v kateri deluje. Na konferencah so se naposled z vso resnostjo posvetili še nalogam in problemom na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozasčite. Treba je poudariti, da so na pravkar izvršenih konferencah osnovnih organizacij in tovarniških komitejev bili prisotni v večini primerov isti člani občinskega komiteja in medobčinskega sveta, ki so prisostvovali konferencah pred dvema letoma. Vs brez razlike so poročali o izrednem napredku organizacij in o vsebinsko mnogo boljše pripravljene volilnih konferencah.

JURE KRAŠOVEC

KONCERT V BRATSKEM KRUŠEVCU

Na posnetku vidimo godbo na pihala iz Liboj, ki igra sredi pobratenega Kruševca. Nastop je bil kar sredi mesta, pred kruševskim domom sindikata in pred redakcijo njihovega radia in tednika. Libojčani so poželi kup pohval in nič čudnega ni, da se je okrog njih zbrala množica Kruševljanov.

Foto: EDI MASNEC

FILMA O TITU

Na letošnjem TDF bomo v počastitev jubilejev tovarša Tita in partije predstavili tudi dva filma o Titu, in sicer na otvoritveni svečanosti film režiserja Krsta Škanate in na zaključni prireditvi film režiserja Milana Ljubčiča.

ZALEC: ZA ZAŠČITO PRED VOJNO

Na zadnji seji izvršnega sveta žalske občinske skupščine so med drugim govorili o določitvi roka za nabavo sredstev za zaščito pred vojnimi akcijami ter razpravljali o osnutku odloka o ustanovitvi in organizaciji štabov in enot civilne zaščite. Sejo so zaključili z obravnavo akcijskega programa nalog za izvajanje družbenega dogovora in pospeševanju razvoja malega gospodarstva v občini Zalec.

J. V.

O VOLILNI KONFERENCI ZVEZE KOMUNISTOV

Danes popoldne se bo na seji v Zalcu sestel komite občinske konference Zveze komunistov, na katerem bodo podali prvo oceno izvedenih volilnih konferenc v osnovnih organizacijah ter formirali kadrovske predloge za organe konference, organe komiteja ter Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije in njegove organe.

Ob koncu bodo govorili še o predlogu sprememb te komunistov v žalski občini.

J. V.

KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE

POMEMBNA NALOŽBA

MODERNIZACIJA PROIZVODNJE GRAFITNIH IZDELKOV

Kolektiv Keramične industrije Liboje se je že pred časom odločil za pomembno naložbo v modernizacijo in razširitev proizvodnje grafitnih izdelkov. Gre za investicijo v skupni vrednosti okoli štiriinajst milijonov dinarjev in za akcijo, v kateri sodeluje tudi tuji partner ter njegov zastopnik na jugoslovanskem tržiš-

ču, Tehno-Union iz Ljubljane. Dela so stekla že septembra letos, rok za dokončanje gradbenih del in montaže opreme je predviden ob koncu januarja prihodnje leto. Po poskusni proizvodnji pa naj bi redna stekla prvega maja prihodnje leto.

Proizvodnjo grafitnih izdelkov je kolektiv Keramične in-

dustrije Liboje osvojil že pred približno petnajstimi leti. Poleg grafitnih loncev izdeluje tudi drugi grafitni pribor, namenjen za livarne barvastih kovin. Gre za zahtevne izdelke, saj morajo biti grafitni lonci mehansko in tehnično odporni, predvsem pa morajo imeti čim večji koeficient toplotne prevodnosti.

Sedanja tehnologija grafitnih loncev je zastarela in traja od priprave proizvodnje do odpreme 90 dni. Po novi tehnologiji se bo skrajšala za 14 dni.

Keramična industrija Liboje je edini proizvajalec teh izdelkov v Jugoslaviji. Uvoz grafitnih loncev v Jugoslavijo znaša 350 ton letno. Po končani investiciji je predvidena letna proizvodnja 500 ton, od tega bo za prodajo na domačem tržišču namenjenih 350 ton, ostalo pa bo šlo v izvoz.

MB

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

PREBOLD

KRITIČNO O SVOJEM DELU

KOMUNISTE V TEKSTILNI TOVARNI ČAKA ŠE VELIKO DELA

Na minulih volilnih konferencah osnovnih organizacij Zveze komunistov v Tekstilni tovarni Prebold so komunisti izredno kritično spregovorili o sebi in svojem delu. Glavno izhodišče za ustvarjalne razprave je bila ocena o družbenopolitičnih in samoupravnih razmerah, ki jo je pripravil tovarniški komite ZKS za minulo štiri-letno obdobje.

Pri tem so ugotovili, da so že pred sprejemom ustave in zakona o združenem delu uspeli razviti edinstven sistem, ki temelji na delovni enoti kot osnovni celoti našega samoupravnega sistema. V oceni so navedli tudi nekatere pojave, ki izhajajo predvsem iz premajhne delovne zavesti delavcev v nekaterih sredinah. Tu je prisotna še mojstrska misel-

nost itd. Značilna je nadalje ugotovitev, da je prav v teh sredinah najslabše izoblikovana samoupravljalna zavest delavcev. Zato so komunisti opozorili na nujno okrepitev informativno-propagandne dejavnosti.

V oceni so se komunisti dotaknili še uresničevanje zakona o združenem delu. Ugotavljajo, da so kljub nekaterim težavam dosegli dobre rezultate. Poudarili pa so, da obstajajo težnje, da bi vse tisto, kar se je v prejšnjem obdobju pokazalo za pozitivno (organiziranost samoupravnega sistema na osnovi delovne enote, nekatera merila za nagrajevanje po delu itd.) nadomestili z nečim novim, nezanimim. To pa seveda ni najbolj sprejemljivo, še posebej, če so nekatere dosedanje odločit-

ve v skladu z zakonom o združenem delu. In tako ugotavljajo, da so te težnje v bistvu rezultat nepoznavanja novih intencij pa tudi prizadevanja po uveljavitvi določenih rešitev, ki bi omogočali pot na prejšnja izhodišča.

Prav tako so v oceni spregovorili o odnosih med skupnimi službami in temeljnimi organizacijami združenega dela. Tudi tu jih čaka še veliko dela.

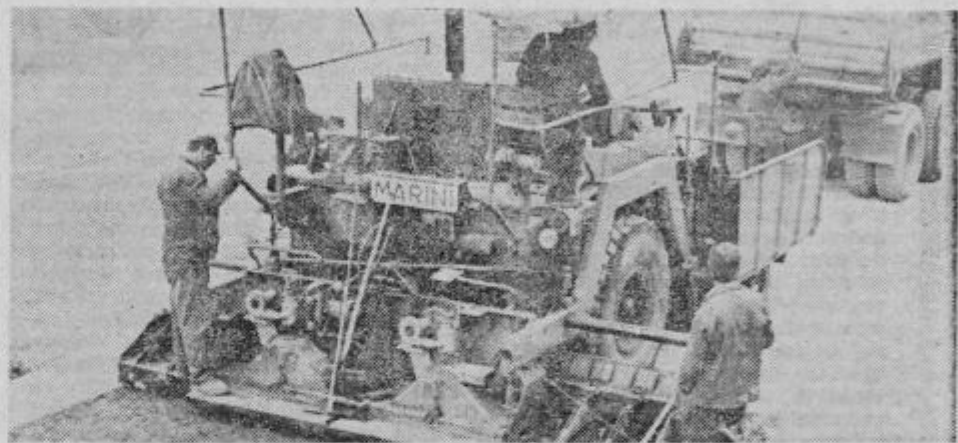
Posebno poglavje v oceni pa predstavlja ocena družbenopolitične aktivnosti komunistov. Ugotavljajo, da je stanje kolikor toliko zadovoljivo. Tako je približno 70% komunistov aktivno vključenih v razne družbenopolitične in druge organizacije, 20% jih dela v raznih društvih, 10% pa jih ni vklju-

čenih nikjer ali pa se izgovarjajo na članstvo v raznih hobijevskih organizacijah.

Nadalje ugotavljajo, da imajo nekateri preveč funkcij in zato ni čutili njihovega dejanskega prispevka. Sicer pa je značilno še to, da premalo komunistov dela na sindikalnem in mladinskem področju.

Seveda so v razpravah spregovorili še o drugih vprašanjih. Skratka, ocena je bila pisana in kritična. To pa je tudi dokaz, da si komunisti v Tekstilni tovarni Prebold prizadevajo, da bo zakon o združenem delu postal resnično orožje vseh delovnih ljudi in občanov za uveljavljanje novih odnosov in za doseganje še boljših rezultatov.

DARKO NARAGLAV

MARIJA GRADEC

NAJDLJE V OBČINI

Z LETI JE V DOLINI ZGRAJENEGA 4,5 KM ASFALTA

Te dni so delavci Cestnega podjetja asfaltirali okoli dva in pol km ceste od tam, kjer se asfalt v lahomsko dolino neha in do trgovine v Tevčah z odcepom proti Reki. Če izvozimo magistralno cesto, potem je lahomska dolina dobila najdaljšo cesto pod asfaltom in občini. Asfalt skozi sredino krajevne skupnosti Marija Gradec je rezultat samoprispevka in prostovoljnega dela občanov, saj je tudi dosednji odsek, ki je asfaltiran, že nekaj let bli zgrajen s prispevki občanov in njihovim prostovoljnim delom. Pri najnovjšem

delu ceste so sodelovali tudi občani sosednjih dveh krajevnih skupnosti: Vrh in Breze, za kateri je cesta prav tako zelo pomembna. Tudi krajevna skupnost Laško je z deli pred asfaltiranjem veliko pripomogla k temu podvigu.

Kaj pomena ta cesta in njena asfaltna prevleka za občane je težko opisati. V uredništvu smo pred dobrim letom, ko so se začele pravice za referendum, dobili pismo občana, ki je dejal, da ne bo glasoval na referendumu, ker cesta ni v programu. Zdaj je tiasti občan

poslal drugo pismo, v katerem obžaluje svoj korak in poziva občane, naj bi povisali svoj samoprispevek, da bi tudi drugi kraji v krajevnih skupnosti lahko izboljšali svoje ceste.

Krajevna skupnost Marija Gradec je izrazito delavska, čeravno v njej ni niti ene tovarne. Toda ni tovarne in delovne organizacije v občini, zlasti v njenem zgornjem delu, kjer ne bi bilo vsaj nekaj zaposlenih iz te krajevnih skupnosti. In tako je dal dinar do dinarja najdaljšo občinsko asfaltno cesto.

J. K.

KOMUNISTI V LAŠKI OBČINI POLAGALI OBRACUN

V četrtek je bila v Laškem volilna konferenca ZK. Najprej so poslušali uvodno poročilo o organiziranosti in uspešnosti dela sekretariata in konference v preteklem obdobju. Sekretar konference Jože Krašovec pa je podal oceno idejnopolitičnih in ekonomskih razmer. Poudarjeno je bilo uspešno premagovanje ovir in zaprek, uspešno izpolnjevanje nalog, hkrati pa kritičen pogled na vse, kar ni uspelo komunistom do kraja izpeljati. V nadaljevanju konference so se v razpravo vključili člani in delegati. Sodeloval je tudi sekretar občinskega komiteja ZK Cveto Knez in član medobčinskega sveta Zdenko Pavlina.

Po izvolitvi novih članov v krajevno konferenco ZK so podali predlog sklepov, ki kažejo na pripravljenost za aktivno delo in usmerjeno dejavnost konference oziroma komiteja. V novem komiteju je kar 14 članov, ki so mlajši od 27 let. Poseben poudarek so posvetili tudi predkongresnim aktivnostim, med katero naj bi v prvi vrsti spadalo vključevanje mladine v družbenopolitične organizacije in društva ter reorganizacija mladinske organizacije v kraju. Povečali naj bi tudi prizadevanost za ustanovitev enotnega prosvetnega društva Svobode v Laškem in dali večji poudarek amaterski aktivnosti. Tudi samoupravni odnosi naj bi v kraju bili bolj razviti kot doslej.

FANIKA LAPORNIK

V TIM SO SE ODLOČILI

PREMAGATI TEŽAVE

POTEM, KO SO 3 OD 6 TOZD IZKAZALE IZGUBO

Kazalci gospodarskih gibanj za prvo polletje letošnjega leta so vrgli neljubo senco skrbi na organizacijo združenega dela TIM Laško. Trije TOZD od šestih: rudnik, Gračnica ter elektrostrojni obrat in transport so polletje zaključili z izgubo. Vrednostno izguba sicer ni v katastrofalnih razmerah, je pa jasno opozorilo, da bo treba v tej organizaciji združenega dela povečati napore, da bi težave, ki so vzrok takemu stanju, premagali.

Bojni načrt, kako premagati težave, so na svojih volivnih konferencah ZK sprejeli komunisti, ki so tudi dosedaj bili idejni in akcijski steber v razvojnih prizadevanjih tega kolektiva. Predvsem so ugotovili, da so vzroki težav v hitri rasti, ob kateri so premalo gledali na učinke gospodarjenja in pa dejstvo, da TIM ni bil nikoli do kraja financiran, da je ob izgradnji nove tovarne

zmanjšalo denarja, tako za opremo, kot za obratna sredstva. Nadalje sta se v poslovanju podjetja med seboj bila dva koncepta komercialnega nastopa: eden je bil klasični, drugi pa marketinški, moderen koncept nastopanja na tržišču. Komunisti so na konferenci potegnili črto in rekli, da naj preneha bitka za veljavnost enega ali drugega koncepta, da je treba izkoristiti dobre strani obeh, če in kadar to razmere narekujejo.

Komunisti v TIM Laško so se zavzeli za to, da TOZD Gračnica čimprej dobi ustrezen program, ki se zdaj še ni mogel dovolj uveljaviti, da TOZD Elektrostrojnih obratov in transporta vendarle doživi svojo tehnološko modernizacijo, glede rudnika pa je treba dobiti stališče širše družbe, ali pa naj na prenehanje obsojeni rudnik še odpira nove možnosti. Če je ob izgradnji nove tovarne

na investirati pri investiranju v jamska dela tudi sodelovati.

Na konferenci so komunisti TIM ugotovili, da so TOZD v okviru podjetja zaživele svoje polno življenje, da je pa še vedno precej težav z uspešnostjo, da je tozdo premoženje in dohodek njihov, ne pa da je družbena last. Treba bo apetite po investicijah usmeriti v razumni okvir, predvsem pa več storiti za idejno usposabljanje komunistov in članov kolektiva na sploh. Glede zakona o združenem delu so ugotovili, da so šele na začetku, vendar da na tem področju ne kaže na račun kvalitete prehitovati razvoja.

Na konferenci so izrekli priznanje dosedanjemu sekretarju komiteja Jožetu Rajhu, za novega sekretarja pa so izvolili Andreja Mavrija.

J. KRASOVEC

Teden domačega filma

O IGRALCU, ZALOŽNIŠTVU, IN ŠE ČEM...

Letošnji Teden domačega filma v Celju bodo obogatila nekatera pomembna srečanja in posvetovanja. V celjski občini bodo prvi v Sloveniji, to bo lep uvod v jubilejni TDF, podpisali samoupravni sporazum o uresničevanju kulturne politike na področju reproduktivne kinematografije, o programski strukturi predvajanih filmov, o merilih za poslovanje kinematografov in o drugih vprašanih. Tak sporazum zahteva še veljavni zakon o filmu. Vsebinski sporazum naj bi v enotno akcijo za bolj kulturno repertoarno politiko, za pozornejši odnos do kakovostne filmske umetniške izpovedi in za načrtno filmsko vzgojo združila v celjski občini ne le kulturno skupnost in kinematografsko podjetje, pač pa tudi šole, krajevne skupnosti, družbeno-politične in druge organizacije, ki ne morejo ravnodušno spremljati dogajanj v reproduktivni kinematografiji. Sporazum je še nekaj časa v javni razpravi. Nekateri predvideni podpisniki so se zbal morebitnih materialnih obveznosti, ki naj bi izhajale iz sporazuma. Vendar njegova družbena, kulturno-politična vrednost odtehta skromno finančno nadomestilo, ki ga naj bi zagotovila kulturna skupnost, ne pa kak drug partner v sporazumevanju. Predlagalec sporazuma, komisija za filmsko dejavnost pri kulturni skupnosti v Celju, je v ospredje postavila odgovornost vseh kulturnih, vzgojnoizobraževalnih, družbenih in drugih dejavnikov na področju filmsko-vzgojne dejavnosti in v reproduktivni kinematografiji, da si bodo bolj prizadevali za več kakovosti, več programske etične globine in uveljavljanja socialističnih idejno-estetskih in vsebinskih meril v programski politiki.

Osnovne posvetovanje o kulturnem, samoupravnem in družbenoekonomskem položaju slovenskega igralca bo zbralo za okroglo mizo razpravjalce iz različnih delovnih sfer Slovenije — kritike, družbeno-politične delavce, igralce, režiserje, ravnatelje gledaliških hiš in druge. Torej ne bo govor samo o materialnih, družbeno-ekonomskih vidikih igralčeve pozicije v gledališčih ali v drugih oblikah združevanja njegovega dela (film, TV). Kajti igralec sedaj še vedno občuti pritisk mezdne situacije, v kateri se nahaja. Preobrazba slovenskega gle-

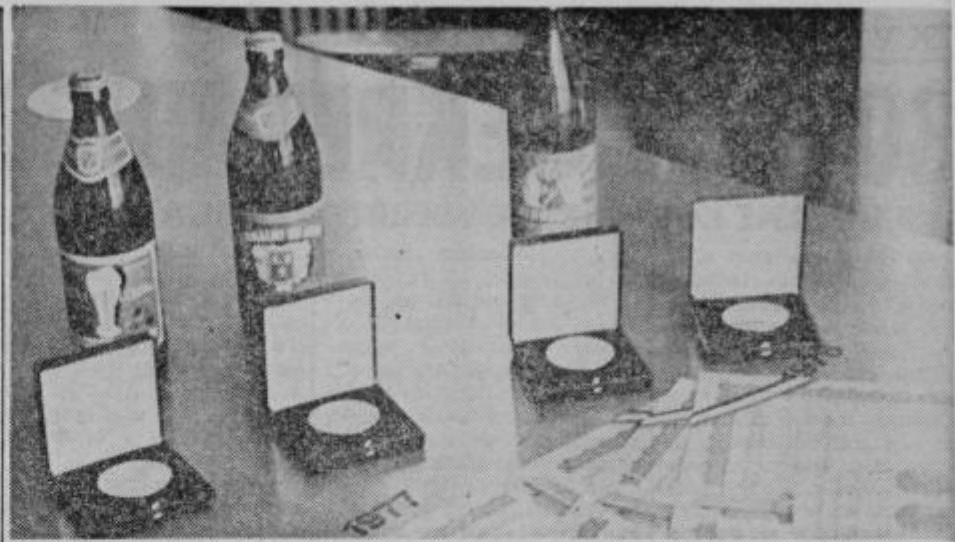
dališča, ustvarjanje novih družbenoekonomskih odnosov v kulturi kot sestavini združenega dela in vsaj samoupravni, delegatski, demokratični procesi v naši družbi spreminjajo tudi položaj, vlogo in delo slovenskega igralca. Ali se igralčeva umetniška, kulturno-politična, družbena in samoupravna podoba izkaže le na odru? Ali prostor njegovega samoupravnega potrjevanja in osvobodjenja lahko zožimo le na odrske deske ali le na kot, ki ga zmorejo zajeti luči filmske kamere? Bitka za spremembo igralčevega položaja se ne začne in ne neha z gledališko, filmsko ali TV predstavo. Šele v svobodni menjava dela, v prispevku, ki ga delavci v kulturi vložijo v rast samoupravno organizirane kulturne, se igralcu odpirajo drugačne možnosti vrednotenja in nagrajevanja. Zato zaslužijo na posvetu odločno kritiko družbeno-politične, samoupravne in delegatske razmere tam, kjer delavci že znotraj gledališke hiše, na primer, razgrinjajo svitino in slabokrvnost lastne, izvajalske neorganiziranosti. Posvet o kulturnem, samoupravnem in družbeno-ekonomskem položaju slovenskega igralca bo v ponedeljek, 21. novembra 1977 z začetkom ob 9.30.

Mirjana Borčić bo uvodni referent na posvetu o založništvu na področju filmske dejavnosti. Ocenila bo obseg sedanjega filmskega knjižnega fonda v Sloveniji, naglasila pomen filmskih publikacij za filmsko kulturo nasploh in še posebej za izobraževanje filmsko-vzgojnih delavcev vseh profilov. Razčlenila bo problematiko filmske periodike in drugih oblik pisarnega informiranja ter osvetlila pot publikacij od založnika do bralca. Izredna vrednost posveta se kaže v njegovi delovni, akcijski usmerjenosti. Opredelil bo nekatere najvažnejše naloge za doseganje drugačne kakovosti v založništvu na filmsko-vzgojnem področju. Gre za dogovor o delitvi nalog in odgovornosti med založbami, akademijo za gledališče, radio, film in TV, Jugoslovansko kinoteko, DDU Univerzum, Delavsko enotnostjo in drugimi.

Posvet bo v torek, 22. novembra ob 9.30.

Celje bo v dneh 5. Tedna domačega filma središče še dveh zanimivih republiških srečanj. V soboto, 19. novembra 1977 dopoldne se bodo na redni skupščini zbrali člani združenja filmsko-vzgojnih delavcev pri Zvezi kulturnih organizacij Slovenije. Zadnji dan TDF 77, to je 23. novembra 1977 pa bo seja odbora za kinematografijo pri Kulturni skupnosti Slovenije. Člani odbora bodo govorili o programu filmske proizvodnje do leta 1980 in o samoupravnem organiziranju kinematografije, to je o pripravah na ustanovitve temeljne samoupravne interesne skupnosti za kinematografijo. Če tem dogodkom dodamo še republiško posvetovanje v okviru gospodarske zbornice, potem je na dani vsebinsko bogastvo spremnih, a v resnici nepogrešljivih srečanj, pogovorov in posvetov v dnevih TDF 77.

J. V.

PIVOVARNA LAŠKO

TRI SVETOVNE ZLATE

NAGRAJENI ZLATOROG, GOLDING IN DESERT

Kolektiv Pivovarne Laško, ki je po velikosti in obsegu prodaje peta v Jugoslaviji, je po vojni več desetkrat povečal svojo proizvodnjo. Kar se pri povečanju proizvodnje zelo rado zgodi, da pade kvaliteta proizvodov, se laškim pivovarjem ni pripetilo. Laško pivo je ostalo še naprej izredno kvalitetno in zelo iskano na našem tržišču. Kvaliteto laškemu pivu brez dvoma daje poseben sestav surovin, ki jih pri proizvodnji uporabljajo. Ena teh sestavin je brez dvoma prvostvni hmelj, saj uporabljajo le sorto Savinjski golding. Druga prvina za dobro pivo je odlična voda, zaradi katere je laško pivo že pred več kot 150 leti našlo pot v družbo svetovno znanih piv. Lansko leto je na svetovnem ocenjevanju piv dobil laški Zlatorog srebrno medaljo, zaradi česar seveda Laščani niso dvignili prahu in zade-

ve obešali na veliki zvon. Toda letos so na ocenjevanju piv v Luxemburgu, kamor so pošiljali svoje izdelke vsi svetovno znani proizvajalci piva, dobili kar tri zlate medalje. Zlate medalje so dobili Zlatorog, Laški golding in Termalni desert. To je vsekakor zavirljiv uspeh, saj so s tem prišli v družbo najbolj

znanih pivovarj v svetu, kar pa laški kolektiv obvezuje da ostane tudi v bodoč zvest svoji priznani kvaliteti. Pivovarna Laško proizvaja danes pet vrst piva, poleg prej omenjenih treh nagrajenih piv še pšenično pivo in pa Gren, naravno penec napitek, ki skoraj ne vsebuje alkohola.

J. K.

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

PRODAJA PLINA

S svojim vprašanjem ste me prehiteli, ker smo v naših samoupravnih organih že načrtovali uvedbo prodaje točnega naftnega plina (butan — propan), tudi v popoldanskem času.

Doslej smo prodajali plin ravno tako ob sobotah, v dopoldanskem času, da smo omogočili vsaj delu zaposlenih potrošnikov nabavo plina, brez zapustitve delovnega mesta.

Vse te probleme smo urejali in še urejemo glede na potrebe potrošnikov in naše možnosti. Umestno bi bilo, da bi se potrošniki s svojimi željami in predlogi obračali na potrošniški svet, kjer bi se o tem lahko neposredno dogovorili.

V tekočem letu je narasla prodaja na 200 (dvesto) jeklenk dnevno, medtem ko je bila pred letom dni prodaja za polovico manjša. Razširitev časa prodaje zahteva povečanje števila zaposlenih in ureditev nekaterih organizacijskih problemov, kar povečuje stroške in s tem zahtevo po določenem obsegu prodaje, zaradi rentabilnosti poslovanja. Ureditev naštetih problemov pričakujemo, glede na že izvršene priprave, v najkrajšem času. Posebno bo mogoče vsako popoldne dobiti običajno jeklenko, napolniti camp-prikolico-jeklenko in avtomobilski rezervoar. Začetek takšnega poslovanja bomo objavili v sredstvih javnega obveščanja.

Mimo prodaje na prodajnem mestu pri plinarni v Bežigradu imamo urejeno dostavo na dom, na mestnem področju, ki posluje samo v dopoldanskem času in ne kaže, da bi čas poslovanja spreminjali.

Glede nabave nove jeklenke, s tem pogojene prve montaže in navodila o uporabi plina, ostanemo še nadalje pri dosedanjem načinu poslovanja, kar opravi strokovno usposobljen delavec, s posebnim vozilom. Za uvedbo drugačnega delovnega časa pa sedaj ni ekonomskih pogojev.

Upam, da sem zadovoljivo odgovoril na vaše vprašanje in vas tovariško pozdravljam.

v. d. direktor PLINARNE
JURIJ ČERNETIČ

Pripis:

Tovarišu Juriju Černetiču hvala za hiter odgovor. Ob tem le ena misel. Škoda, da tudi drugi javni delavci, ki jim zastavljamo javna vprašanja, nanje ne odgovorijo tako hitro ali pa sploh ne odgovorijo. V redakciji želimo, da bi vprašanja, ki jih postavljamo v interesu dobre obveščeniosti javnosti vsakič doživela tako hiter odmev, pa čeprav odgovor v celoti ne zadovolji.

SENTJUR: NOVA PODOBA GOSTINSKEGA LOKALA

Sentjur je pridobil zelo prikopen gostinsko-turistični lokal.

Gostilničar Marjan Bohorč je preuredil vse gostinske prostore, jih na novo opremil in obogatil s slikami domačih sentjurskih likovnikov. Dva gostinska prostora sta opremljena z deli slikarja Iva Vrečka, tretji prostor pa je preurejen v spominsko sobo skladateljev Ipavcev.

Sin zadnjega skladatelja akademski slikar Jože Ipavec, ki sedaj živi v Sentjurju je naslikal tri olja in to svojega dedka dr. Gustava, njegovega brata dr. Benjamina in svojega očeta dr. Josipa. Ta olja so v zadnji gostinski sobi in si jih je vredno ogledati.

ERNEST RECNIK

JANEZ VEDENIK

NOVE NALOŽBE V ZDRAVILIŠČIH

POVSEM RAZUMNA ODLOČITEV

SOB BREZ OSNOVNIH SANITARIJ NE GRE VEČ PONUJATI GOSTOM

Cepprav spoznanje ni novo, je zlasti letošnja turistična sezona opozorila na problem, ki so ga mnogokje dosegli potiskali ob stran, ker tudi za njegovo reševanje ni bilo denarja.

Dasiravno je bilo zlasti v naših zdraviliščih dovolj gostov, lahko rečemo celo veliko, so vendarle ostale nekatere sobe nezasedene. Zakaj? Minula sezona je namreč pokazala, da ni moč več prodati neprimerno urejenih in opremljenih sob, da ni mogoče prodati tistih, v katerih je po več postelj, recimo štiri ali celo šest, da ljudje zapuščajo objekte, če sobe v njih nimajo vsaj osnovnih sanitarij. Gre torej za pojav,

ki je zrcalo standarda, kakršnega ima večina ljudi doma. Zato ni naključje, če hočejo približno tako, če ne boljše, imeti tudi v hotelu ali drugih objektih, ki so na voljo v turističnih oziroma zdraviliških krajih in kamor se podajajo na dopust, na zdravljenje in podobno.

Zaradi tega so imeli letos na Dobrni manj nočitev kot lani, zaradi tega so tudi v Rogaški Slatini ostale nekatere zmogljivosti nezasedene. Seveda, tudi drugje. Slika se je ponavljala, problem pa je zrasel do take stopnje, da ga ni moč več prezreti. Terja nujno rešitev.

Tu je tudi osnovni vzrok, zakaj so se na Dobrni odlo-

cili za gradnjo novega zdraviliško-hotelskega objekta, za gradnjo novega hotela. Zmogljivosti na Dobrni so že tako zastarele, da bi dolgo ne mogle več služiti današnjim zahtevam. Zahtevam in potrebam človeka. Okoli štiri-deset let v tem zdraviliškem kraju niso ničesar večjega na novo zgradili. V teku so bile le manjše adaptacije, ki pa položaja niso bistveno izboljšale. Tu so zdaj na pragu novega obdobja, saj tudi začetek uradne graditve novega hotela ni več daleč. Prva pripravljalna dela so se namreč že pričela in bržčas bo konec tega meseca tisti, ki bo napovedal tudi resnično gradnjo prepotrebne

objekta. To pa je seveda za Dobrno prvi korak. Naslednji bo prav gotovo v preureditvi starih objektov. Tako torej na Dobrni.

Do podobnega spoznanja so prišli tudi v Atomskih toplicah. Tu bodo že do konca leta izročili namenu nov hotel. Torej, prav tako nove in sodobnejše nočitvene in zdraviliške zmogljivosti.

Zdravilišče Laško je že pred dobrim letom rešilo to vprašanje.

Odločno ga rešujejo tudi v Rogaški Slatini. Zato pred dvema letoma nov hotel Donat in zato odločitev zdraviliškega kolektiva, da najame pri celjski podružnici Ljubljanske banke posojilo v znesku devet milijonov dinarjev za modernizacijo hotelov. Vsa dela bodo veljala osemnajst milijonov dinarjev. Odločili so se za modernizacijo treh hotelskih depandans in sicer delno Strossmayerjevega in Ljubljanskega doma ter v celoti hotela Boč. Po tej naložbi bodo dobili 106 sob z 150 ležišči. Vse sobe bodo imele kopalnice s stranišcem, kar doslej niso imele, in seveda novo ter sodobno opremo.

Takšna je torej pot, ki jo ubirajo zlasti v zdraviliščih. Toda, za njimi bodo morali iti tudi hotelirji. Enako in še večje delo čaka zlasti hotel Celeio, prav tako hotel Evropo v Celju in morda še kakšen drug hotel, da ne zapišemo o potrebi obnove oziroma gradnje novih hotelskih kapacitet v Laškem.

M. BOŽIČ

Te dni je praznoval visoki, osemdesetletni, življenjski jubilej Andrej Svetek, ugledni javni in družbeno-politični delavec v Celju, človek, katerega ime in delo sta tesno povezana z življenjem v mestu ob Savinji, z dogajanjem na športnem, kulturnem, gospodarskem in seveda političnem področju.

V sebi povezuje vrline delavnega človeka, doslednega borca za pravice delovnega človeka, aktivista, ki je znal prisluhniti mlademu srcu, ga voditi po

ANDREJ SVETEK — OSEMDESET LET

športnih igriščih in popejati na kulturno-pravno področje. Neprecenljiv je njegov delež v železarni Store, ki jo je kot direktor vodil dolga leta. Uspešen je bil kot predsednik takratnega mestnega ljudskega odbora v Celju, saj se je na tem položaju srečeval s prvimi težavami in nalogami izgradnje celjske industrije in gospodarske utrditve mesta in občine sploh.

Svoje delo v Celju je začel še pred vojno. Srečamo ga v vrstah Svobode in Vzajemnosti, srečamo na čelu delavskega športnega društva Olimp, kateremu je ostal zvest tudi po vojni. Sicer pa se je uveljavil tudi kot prvi predsednik sindikalnega fizikturnega društva Kladirar, organizacije, ki je združila vse športnike Celja in ki je tedaj veljala

za najmočnejšo ne samo v Sloveniji, marveč tudi v republiki.

Kot ljubitelja mladih, kot človeka, ki se je zavzemal, da bi čim več otrok sodelovalo v mladinskih pevskih zborih je bil med pobudniki Mladinskega pevskega festivala v Celju. In tako ni naključje, da je najbolj užival tedaj, ko je videl mlade, vesele in ponosne ljudi, polne sreče in zadovoljstva tudi ob lepi slovenski in jugoslovanski pesmi.

Njegova pot ga je vodila tudi med planince, člane konjeniškega kluba, skratka povsod tja, kjer so se zbirali mladi ljudje, kjer so se zbirali mladi delavci, dijaki. Bil jim je vzornik, učitelj in kot oče.

Se na mnoga zdrava leta, tovariš Svetek!

M. BOŽIČ — K. JUG

Penzion sester Logar sredi največje sezone in seveda tudi polnega obiska gostov.

MOZIRSKA OBČINA

ZA KMEČKI TURIZEM

VSE VEČ GOSPODINJSTEV NA POTI TURIZMA

V Gornji Savinjski dolini posvečajo čedalje večjo pozornost kmečkemu turizmu. Glavni nosilec te akcije je Zgornjesavinjska kmetijska zadruga. Dobrega spremljevalca v reševanju teh vprašanj ima tudi v celjski podružnici Ljubljanske banke, veliko pripravljenost za turistična pota pa kažejo tudi mnogi kmetovalci, ki so stopili na pot specializacije kmetijske proizvodnje, ki imajo rešeno osnovne probleme oziroma jih rešujejo vzporedno z uveljavljanjem kmečkega turizma in ki tudi doma pridelajo dovolj hrane za potrebe gostov itd.

V mozirski občini si pri-

zadevajo, da bi razvijali kmečki turizem v okolici vseh večjih krajev, v višinskih predelih pa predvsem na območju Smihela, Florjana in Lenarta pri Gornjem gradu pa tudi na območju Luč in Solčave. Prav tako težijo, da se kmečki turizem razvije v takšno smer, da bi lahko na kmetijah gostom nudili popoln penzion. Seveda pa na željo gostov nudijo tudi samo polpenzijske storitve oziroma samo prenočišče z zajtrkom itd.

Doslej se v mozirski občini ukvarja s kmečkim turizmom deset gospodarstev, ki imajo skupaj 130 postelj za goste. Po srednjeročnem načrtu oziroma do konca 1980.

leta pa naj bi se število gospodarstev, kjer naj bi pospeševali tudi kmečki turizem, povzpelo na 40, torej za trideset več. Število ležišč pa naj bi se povečalo od 130 na 550, torej za 420.

To je velik in zahteven napor, ki ga v mozirski občini nameravajo v celoti izpolniti. In tako bo kmečki turizem postal še močnejši gospodarski dejavnik. Seveda pa bodo morali za njegovo uveljavitev napraviti še kaj več. Tudi nekaj več enotne propagande in tudi korak naprej v recepcijski službi, v urejanju družbenih gostinskih objektov v vseh večjih krajih — zaradi nudenja hrane — in podobno. MB

LASKO: ZDRUŽEVANJE V ŠOLSTVU

Minuli četrtek se je sestalo v Laškem predsedstvo občinske konference SZDL in razpravljalo o delovnem osnutku samoupravnega sporazuma o združevanju dela v enotno vzgojnoizobraževalno organizacijo. V laški občini naj bi se združili vsi vzgojno-izobraževalni zavodi v enotno organizacijo združenega dela. Namen združitve je, da bi končno prišlo do večje in trdnje povezave v občini tako na področju osnovnega šolstva kot tudi vzgojno-varstvenih ustanov. Z združitvijo ne bo samo formalno zadoščeno zahtevam zakona o združenem delu, temveč se bodo poglobili in izraziteje razvijali samoupravni odnosi. Združene bodo tudi finančno-materialne službe, s posvetovalnim organom pedagogov pa bo poenoten sistem usmerjenega izobraževanja in vzgoje.

Javna razprava na osnovi predloženega osnutka bo trajala do 15. novembra. Sporazum bo za razpravo pripravila posebna komisija, ki je ob sodelovanju strokovnih služb že do sedaj pripravljala omenjeni material.

21. novembra pa bodo v vseh zavodih in ustanovah izvedli referendum, na katerem naj bi sprejeli sporazum za združitve vzgojno-izobraževalnih zavodov Laško.

FANIKA LAPORNIK

ZDRUŽITEV S CELJSKIM ZAVODOM

Konec septembra so na zboru delavcev Veterinarske postaje v Zalcu sprejeli sklep, da se postaja združi z veterinarskim zavodom v Celju. Z združitvijo bi nastal močan zavod, ki bi lahko opravil vse naloge, ki jih danes zahteva živinoreja. V novem zavodu bo več možnosti za specializacijo služb, zaradi enotne uprave naj bi se pocenilo poslovanje, ne na zadnje pa bo samoupravljanje; ki v Zalcu nikakor ne more zaživeti, bolje zaživeti. Eden izmed razlogov je tudi ta, da novi zakon o ureditvi veterinarske službe zahteva večjo specializacijo kadrov, ter boljše opremljenost ambul. J. V.

70 ljubljanska banka podružnica celje

OŽIVLJENI SPOMINI

Enaintrideseti oktober, svetovni dan varčevanja in hkrati dan, ko je dvajsetletnico dela proslavila pionirska hranilnica in posojilnica na osnovni šoli Podčetrtek, je bil primeren trenutek za oceno dosedanjega dela na področju pionirskega oziroma mladinskega varčevanja v šolah in za osvetlitev prihodnjih nalog. Tembolj, ker zavzema prizadevanje za najboljše delo pionirskih hranilnic na osnovnih šolah in kmalu tudi posebnih oziroma primernih oblik varčevanja v vzgojnovarstvenih zavodih pomembno mesto v širokem delokrogu celjske podružnice Ljubljanske banke.

Z varčevanjem v šolah je po osvojitvi prva pričela Narodna banka, ki je ustanovljala dijaške hranilne blagajne na osnovnih in srednjih šolah. Izredno skrbno, zavzeto in organizirano pa je k temu pristopila Zadruga hranilnica in posojilnica v Celju. Na seji njenega upravnega odbora 12. julija 1966. leta so sklenili, da pristopijo z novim šolskim letom 1966/67 k organizaciji šolskih hranilnic v šolah na celjskem območju. Predstavniki Zadruga hranilnice in posojilnice so od 150 obiskanih 120 šol, ki so tudi ustanovile svoje hranilnice. Način dela šolskih hranilnic na celjskem območju so potem prevzele zadruga hranilnice v Sloveniji in državi.

Da bi se varčevanje v šolah utrdilo in da bi pridobilo čim več varčevalcev, je Zadruga hranilnica razpisala tekmovanje šolskih hranilnic v takratnem celjskem okraju.

Na svetovni dan varčevanja 1968. leta so razglasili prve rezultate tekmovanja, v katerem je sodelovalo več kot sto šolskih hranilnic! Prvo nagrado — episkop — je prejela hranilnica na osnovni šoli Podčetrtek, diaprojektorje pa šolska hranilnica Luče, Bočna, Nova Štifta, Rečica ob Savinji in Socka. Na tretje mesto so se uvrstile hranilnice na šolah v Sempetru, Ponikvi pri Gro-

belnem, Pristavi, Rimskih Toplicah, Smihelu nad Mozirjem, Vojniku in Bučah. Vse te so za nagrado prejele garnituro vrtnega orodja.

V zgodovini delovanja šolskih hranilnic zavzema posebno mesto Podčetrtek. Po zaslugi ravnatelja in mentorja Jožeta Brileja je to delo postalo vzor drugim.

V prerezu dosedanjih potov mladinskega varčevanja ima svoj prostor tudi zdaj že upokojeni učitelj Janko Pristan, ki je že 1952. leta osnoval na osnovni šoli v Sošanju hranilnico in potem propagiral varčevanje še na šolah v Strmcu, Vojniku in nazadnje na hudinjski osnovni šoli.

Prav tako ne kaže prezreti prizadene Avrelija Rojca, upravitelja osnovne šole Ponikva pri Grobelnem in učiteljice Anice Vičič iz Bočne. Seveda pa je seznam takšnim organizatorjem mladinskega varčevanja na šolah daljši in vsebuje še druga imena.

Na nekaterih večjih šolah, kot v Zalcu in Sentjurju, so poleg učencev in učiteljev sodelovali pri delu šolskih hranilnic tudi bančni delavci, ki so občasno prihajali na šole in skupaj s šolskimi poverjeniki sprejemali in izplačevali hranilne vloge.

Leta 1961 je Zadruga hranilnica in posojilnica v Celju zaradi novih zakonskih predpisov prenehala poslovati. Tako tudi vse ostale zadruga hranilnice v državi. Hranilne vloge šolskih hranilnic so prevzemali hranilno-kreditni odseki kmetijskih zadrug, ki pa za to delo niso kazali prevelikega zanimanja. Zato je večina šolskih hranilnic prenehala z delom. Izjema je bila le hranilnica na osnovni šoli Podčetrtek.

Nov zagon na tem področju je v 1969. letu prinesla Kreditna banka Celje in pionirske hranilnice na osnovnih šolah so znova zaživele. Zda je delo uspešno nadaljuje in širi celjska podružnica Ljubljanske banke.

teden domačega filma

Novi tednik in radio Celje — svet »Teden domačega filma« in Zveza kulturnih organizacij Celje

RAZPISUJETA

nagračni razpis za najboljši prispevek mladih literatov na temo

1. Kaj mi pomeni obisk domačega filma
2. Moj svet in slovenski film
3. Stojim ob reklamnem oknu pred vablilom na domači film
4. Teden domačega filma
5. Moj idejni zapis za nov mladinski slovenski film

I. knjižna nagrada ZKO Celje — v vrednosti 500,00 dinarjev

II. knjižna nagrada NT in radio Celje — v vrednosti 300,00 dinarjev

III. knjižna nagrada ZKO Celje v vrednosti 200,00 dinarjev

POGOJI:

— v razpisu lahko sodelujejo mladinci do 27. leta starosti — dijaki srednjih šol, člani mladinskih organizacij v Krajevnih skupnostih in organizacij združenega dela, člani literarnih krožkov in posamezniki

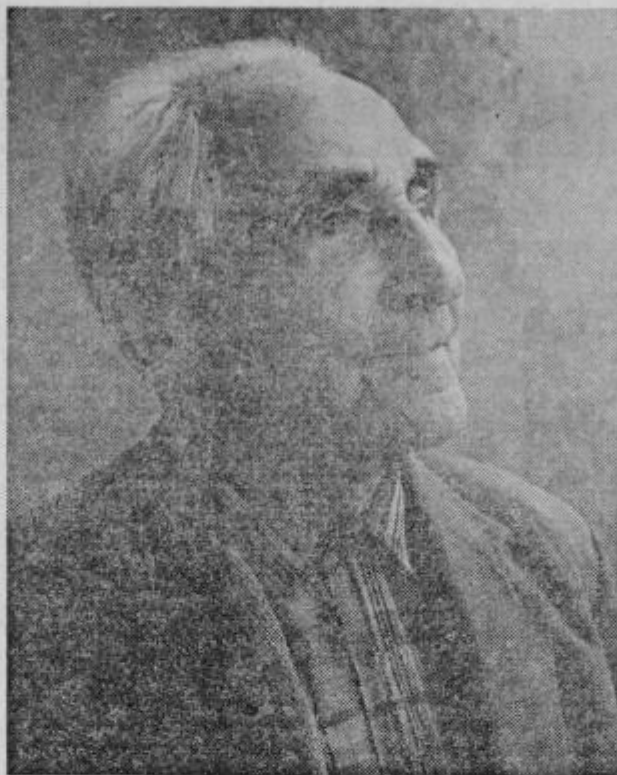
— dolžina prispevka največ dve tipkani strani, za idejni zapis za nov mladinski slovenski film štiri tipkane strani

— rok prijave je 10. november 1977 na naslov Zveza kulturnih organizacij Celje, Gregorčičeva 6, pošt. predal 65

— prispevke bo ocenila posebna strokovna komisija, ki jo imenuje odbor za filmsko vzgojo pri ZKO

— razglasitev in podelitev nagrad

— najboljši prispevki bodo objavljeni tudi v NT in Radiu Celje ter reviji »Ohranja«

OKTOBRSKI REVOLUCIONAR

Srebrni lasje mu zdaj, pri 84 letih krasijo glavo. Živahnih oči in jasnega razuma se Jurij Ropoša spominja svojega življenja. »Če zdaj razmišljam o minulih letih se mi zdi, da sem celo življenje potoval, se selil ali pa bežal.« je jel pripovedovati ob našem obisku v njegovem skromnem, a prijetnem domu v Celju, kjer uživa zaslužen upokojitev z ženo Alojzijo. Z dlanjo se pogladi po belih laseh in pripoveduje...

»Prekmurec sem. Rojen je bilo srečno, dokler mi ni bilo 1693 v Kuzmi. Moje otroštvo so vse prežgode umrli star-

si. Mame se pravzaprav skoraj ne spominjam. Umrila mi je, ko sem bil star komaj tri leta. Kmalu sem se moral postaviti na lastne noge in ker mi je bil poklic čevljarja všeč, sem se napotil v Radovce. Čudni časi so bili tedaj in tako je nanaslo, da sem že zelo mlad odrinil v svet s trebuhom za kruhom. Čevljaril sem nekaj časa v Gradcu, nato na Dunaju. Ni bilo kaj prida, a životariti se je dalo. To je bilo za časa Franca Jožefa. Ravno ko so me rekrutirali za k vojakom, se je pričela I. svetovna vojska. Neukega vojskovanja, so me poslali v Galicijo, pa v Lenperg. 1915. leta sem se kot ujetnik znašel v Saratofu. Trdo sem garal na veliki kmetiji od zore do mraka. Težakih poljskih del nisem bil vajen in bil sem že na moč zgaran, ko sem po neki zvezi dobil stik z boljševiki. Obdobje oktobrske revolucije je tisto, ki ga ne bom pozabil.

Potem se spet znajdem v rodnem Prekmurju. Pa ne

Beogradu je naša ljuba hčerka, stara komaj 28 let, umrila za zastrupitvijo. Nismo več vzdržali in spet smo povežali kovčke. 1951. leta smo se nastanili v Celju, ki smo mu zvesti še danes. Odprl sem čevljarstvo delavnic v Zdankovi ulici in v njej s velikim veseljem opravil poklic, a katerega sem se odločil že v rani mladosti vse do svojega 74. leta.

Tu naš sogovornik obmolke ne in nedvomno mu spominja še enkrat preletijo vsa njegova plodna leta revolucionarnega dela.

Sele ko omenimo minulo osrednjo proslavo ob 60-letnici oktobrske revolucije, se zdrzne in z velikim ognjem in srečo v očeh pove, da je silno srečen, ker je bil tudi on tistega dne v Ljubljani deležen vse pozornosti naših najvidnejših predstavnikov družbenopolitičnega življenja. »Srečen sem, da so me povabili, je še skromno dodal. In ko smo si že stisnili roko v pozdrav, se je še spomnil na Leninovo meda-

NOVOSTI V KAZENSKI ZAKONODAJI IN PRAVOSODJU

PIŠE
MGR. LUDVIK
VIDMAR (2)

V posebnem delu pa našteva ZKZ kazniva dejanja, in sicer: zoper temelje socialistične samoupravne družbene ureditve in varnosti SFRJ; zoper človečnost in mednarodno pravo; zoper ugled SFRJ, tuje države in mednarodne organizacije; zoper gospodarstvo in enotnost jugoslovanskega trga; kazniva dejanja uradnih oseb v zveznih organih zoper uradno dolžnost; nadalje kazniva dejanja zoper oborožene sile SFRJ; zoper varnost zračnega prometa ter kazniva dejanja zoper družbene vrednote.

Republiški kazenski zakonik (RKZ) ne pozna več kaznivih dejanj, ki se preganjajo na predlog oškodovanca, temveč so predlogi za pregon, ki so se dosedaj podajali predvsem javnemu tožilstvu, nadomeščeni sedaj v glavnem z zasebno tožbo, ki se vloži neposredno na sodišču. V ostalem pa so po RKZ predpisane kazni v splošnem enake, kot so bile po dosedaj veljavnem Kazenskem zakonu.

V pogojni obsodbi z varstvenim nadzorstvom so podrobneje izpejavana določila zveznega kazenskega zakonika. RKZ določa in našteva navodila, ki jih sme v obliki nalog dati sodišče storilcu ob pogojni obsodbi. Tako mu lahko naloži, da mora opustiti družbeno zvezo, ki bi po oceni svetovalca slabo vplivala na obsojenca. Naložiti mu sme zdravljenje v ustreznem zdravstvenem zavodu, ali obiskovati ustrežno poklicno, psihološko ali drugo posvetovalnico; ali opustiti uživanje alkoholnih pijač in mamil. Lahko mu naloži nastanitev pri dolo-

čeni družini, v domu ali drugje, ali pa naloži, da se mora usposabljal za poklic ali sprejeti zaposlitev, ki ustreza obsojenčevemu znanju, sposobnim in mamil. Lahko mu odredi uporabo dohodkov v skladu s preživninskimi zmožnostmi; lahko mu prepove obiskovanje določenih vrst lokalov in prireditve ali pa naloži porabo prostega časa na določen način. Za nadzorovanje, pomoč pri izvajanju teh navodil uvaja zakon funkcijo svetovalca, ki obsojenca vodi in poskrbi za izvrševanje teh navodil ter sodeluje tudi s sodiščem in delovnimi ter drugimi organizacijami. V primeru neizpolnjevanja teh navodil pa sme sodišče v skrajnem primeru tudi preklicati pogojno obsodbo.

Na področju mladoletniškega sodstva so v zakonu zajeta že dosedaj uveljavljena načela, ustrezno oblikovana in dopolnjena. Tudi tu so na novo uvedena posebna navodila, ki jih lahko da (eno ali več) sodišče ob tem, ko izreče kakšnega od ukrepov strožjega nadzorstva po starših, drugi družini ali po organu socialnega skrbstva. Večina jih je podobna navodilom pri varstvenem nadzorstvu ob pogojni obsodbi za polnoletne storilce. Nova so tu v tem, da se mora n. pr. osebno opravičiti oškodovanca; ali da mora redno obiskovati šolo; nadalje da mora razumno uporabljati svoje dohodke; da mora sodelovati pri akcijah humanitarnih in mladinskih organizacij; da mora opraviti preizkus znanja prometnih predpisov. Razlika pa je pri teh posebnih navodilih v tem, da jih zakon našteva le pri-

meroma in da je torej sodišču dana široka možnost dati še ostala podobna in ustrezna navodila.

Tudi pri izvrševanju kazenskih sankcij je prišlo do posodobljanja. Tako le primeroma navajamo določila o pravicah obsojenec, ki prestajajo kazen zapora. Imajo pravico do 42-urnega delovnega tedna, do plačila za opravljeno delo po posebnih predpisih, do 8-urnega nepretrganega počitka v 24 urah, do enega dneva počitka v tednu, do nepretrganega počitka najmanj 18 dni v enem letu, do brezplačnega zdravstvenega varstva, do invalidskega zavarovanja za nesrečo pri delu ali za poklicno bolezen in do dopisovanja in do sprejemanja obiskov in pošilk. Po posebnih predpisih pa so možne še druge pravice in posebne ugodnosti.

Posebni del kazenskega zakona našteva kazniva dejanja, ki so bila ali vsebovana že v dosedanjem kazenskem zakonu ali pa dopolnjena, spremenjena, modernizirana ali pa docela nova. V nadaljevanju bomo omenili le tista, ki za občana pomenijo novost ali pa so zanj zanimiva.

— Pri kaznivih dejanjih zoper življenje in telo nimamo več najhujšega dejanja pod imenom »uboje«, ampak ga po novem imenujemo »umor«. Pri tem kaznivem dejanju je tudi edino zagrožena najhujša kazen — smrtna kazen. Vsebuje pa ta člen tudi možnost dokaj milejšega kaznovanja, če je bil umor storjen v posebno olajševalnih okoliščinah.

Korenito spremembo so doživela kazniva dejanja telesnih poškodb. Namesto prejšnje

hude in lahke telesne poškodbe imamo sedaj posebno hudo, hudo in lahko telesno poškodbo. Merila za razmejitev teh poškodb določa sedaj zakon in izhajajo iz stopnje poškodovanja oz. ogroženosti zdravja, življenja, pomembnega dela telesa ali pomembnega organa, zmožnosti za delo ali skaznosti.

— Kazniva dejanja zoper svoboščine in pravice človeka in občana se v veliki meri prepušča oškodovancem, namreč v tem smislu, da se ta kazniva dejanja preganjajo po zasebni tožbi. V tem poglavju so tudi nekatera nova, tako n. pr. ugrabitev oseb; grdo ravnanje; nepravilno prisluškovanje in zvočno snemanje; nepravilno slikovno snemanje; nedovoljena objava pisanih osebnih značajev in tudi pretežno kaznivo dejanje kršitve tajnosti občil.

— Kazniva dejanja zoper samoupravljanje neposredno varujejo pravice in dobrine samoupravljanja, v to poglavje pa so zajeta kazniva dejanja zoper volilno pravico in svobodno opredelitev. Kot zanimivost navajamo, da je kaznivo glasovanje namesto drugega pod njegovim imenom.

— Pri kaznivih dejanjih zoper zakonsko zvezo in družino velja omeniti, da je sedaj kazniva zunajzakonska skupnost (prej »divji zakon») z mladoletno osebo staro nad 14 in še ne 16 let starosti in je v določenih primerih v tem slučaju moč kaznovati tudi starše, posvojitelja in skrbnika. Krvoskrvnost predstavlja sporne odnose z mladoletnim krvnim sorodnikom v ravni črti ali z mladoletnim bratom ali sestro.

za dolgo. Kot boljševika so me preganjali in spet sem moral povežati culo. Bežal sem v Graz. Tam pa so me ujeli in pod obtožnico, da delam z »ardečimskimi vtačniki« v ječo. Na poti nazaj v Prekmurje so me spet ujeli orožniki in me pretepli, da je kri brizgala na vse strani. Nato sem bil kar naprej pod kontrolo. Čevljaril sem in se tako preživljal. 1920. leta sem se poročil z Alojzijo in upal, da bo hudih časov le enkrat konec in da bom živel srečno družinsko življenje. A kamorkoli sem odšel, so šli moji podatki iz prejšnjih let za menoj. Tako sem dočkal II. svetovno vojno. Za las in po srečnem naključju sem se izmuznil nemškemu ujetništvu. Moje mu svaču je nekako uspelo prethotapiti civilno obleko in zbežal sem v Maribor. A so me kmalu našli. Z družino vred so me izselili v Kragujevac. Z dvema otrokoma sva z Alojzijo po treh tednih pristala v Šabcu. Nekako smo se ustali, kajti srbski bratje so nam resnično in na vsakem koraku pomagali. Nemci pa so tudi tam kontrolirali naše življenje. Kar naprej se hodili v hišo in okoli nje ter iskali komuniste. Tudi v lager so me vtačniki in nazaj sem prišel kot hud tifusar. Če tedaj ne bi bilo širokogrudnih srbskih ljudi, tudi mene že zdavnaj ne bi bilo več. Tako pa sem vendarle ozdravel!

Pomagal sem partizanom, kolikor sem mogel. Naši fantje so veliko prihajali v našo hišo, a le ponoči. Končno se je tudi zame in za vse nas končala ta strašna vojna. Vleklo nas je kajpada domov, v rodno Slovenijo. Spet smo se selili in 3. junija prispeli v Maribor. In spet je bilo treba začeti znova. Precej časa smo stanovali pri prijateljih, jaz pa sem služil kruh za družino na trinožnem čevljarškem stolčku. 1948. je odšla hčerka z gradbeniki v Beograd, ki so ga tedaj obnavljali. Mi pa z njo. A kot da se je življenje zarotilo proti nam. V

ljo, ki jo je dobil ob 50-letnici oktobrske revolucije.

Tekst: Mateja PODJED

Foto: Drago MEDVED

POBRATENJE

Konec minulega tedna je v Putince v Vojvodini odpotovala delegacija krajevnih skupnosti Rogatec, kjer je v soboto podpisala skupen dokument o pobratenju, ki so ga pripravljali že dalj časa.

Svečanost so v soboto in nedeljo spremljale številne prireditve, med drugim sta se pobratila tudi rogaški pionirski odred Edvarda Kardelja in putinski Veljka Vlahovića, kot zanimivost pa naj omenimo nogometno tekmo med domačim moštvom in moštvom zdomceev iz Putincev in okolice, ki žive na Nizozemskem v Alkamarju.

Kot so nam povedali v Rogatu, imata obe krajevni skupnosti mnogo skupnega in upajo, da bosta nenehno in plodno sodelovali.

LASKO: ZAKLJUCENA RAZSTAVA »ROPOTIJE«

Pred nekaj dnevi so se občani v Laškem končno odločili. Končana je bila razstava raznorazne ropotije, ki so jo iz svojih hiš postavili na dvorišča in ceste, v prepričanju, da bo Stanovanjska skupnost držala objubo in odpeljala stare stvari na staro železo oziroma kamor že taka ropotija spada. Ker pa to ni bilo uresničeno, so stari štedilniki, odsluženi hladilniki, mize, stoli in za boji bili na ogled ves mesec po Laškem. Seveda so imeli s to ropotijo veliko veselja otroci, ki so na razstavi njih eksponate preizkušali svoje mehanikarske veščine.

GOSTOVANJE KAMERNOG TEATRA 55 IZ SARAJEVA

KRALJESTVO DOMIŠLJIJE

SREČANJE Z GOMBROWICZEVO POROKO V REŽIJI T. MINCA

Prejšnji petek smo si tudi v Celju ogledali najboljšo predstavo preteklega sezone v Bosni in Hercegovini in se tako na srečen način seznanili z gledališko omiko v tej republiki, hkrati pa tudi z eno temeljnih dram povojne gledališke avantgarde. Gostje iz Sarajeva so nam omogočili (gostovali so v okviru letošnjega Borštnikovega srečanja), da se seznanimo tudi z Gombrowiczovo Poroko, ki se ni bila uprizorjena na Slovenskem (njegova »Ivona, princesa Burgundij« je uprizorilo že SLG Celje, »Opereto« pa Drama SNG iz Ljubljane).

Witold Gombrowicz (1904—1969) sodi v najelitnejši krog povojne literarne in gledališke avantgarde v Evropi, ki ji je lastna povsem samosvoja, vseh tabujev osvobodjena dramaturgija. Njegova dramatika je poetični izraz razočaranega meščanskega izobraženca, ki je zdvožil o hierarhični urejenosti sveta in o večnih vrednotah. Iz tega relativizma v odnosu do sveta in ustaljenih meščanskih vrednot izvira težnja, da bi se postavil izven temeljnih vrednot, ideologij, vere, itd. in si priboril distanco do vsega. Prav ta relativizem, ki se pogosto kaže v obliki cinizma, pa daje osnovo temeljni avtorjevi usmeritvi, ko ga ne zanima več odnos med človekom in temeljnimi vrednotami ali ideologijami, ampak se mu kaže ves svet in človek le kot Oblika, Forma, torej zgolj kot videz brez bistva. Svet videza pa omogoča brezmejno svobodo domišljiji, sanjam in umetnosti kot edinega mogočemu odrazu tega »večno nezrelega« človeškega sveta.

nih osnov izhaja tudi Gombrowiczova Poroka, ki jo je nemogoče ustrezno prenesti v teh nekaj vrstic. Avtor nam v njej uprizarja sanjski svet vojaka, ki si med vojno na bojišču umišlja očeta, mater in nevesto, ju zaradi dobrote poviša v kraljico in kraljico, se nato vključuje v dvorsko spletko in prevzame oblast, itd. Vojakove sanje si sledijo po asociativni poti, kakor se sprožajo asociacije v njegovem »kreatorju« — Henriku, hkrati pa deluje sanjski svet tudi sam iz sebe, neodvisno od njihovega »oblikovalca« — Henrika. Izkazuje se, da je osrednji problem, ki nam ga uprizarja Gombrowicz, odnos med sanjanjem in usanjano »resničnostjo«, med umetnikom in njegovo upodobljeno vizijo, ki je izrazito dvosme-

ren — nenehna medsebojna deformacija. Zato usanjane osebe in dogodki pogosto ravna po svoje, iz sebe, s čimer presega okvire Henrikovih sanj in jih po svoje preoblikujejo. Henrikovalo sanjanje je hkrati podoba umetniškega ustvarjanja umetnega, navideznega sveta, polnega najraznovrstnejših življenjskih položajev in razpoložij, ki pa v celoti vendar omogoča gledalcu prek videza tudi globlje spoznanje o umetnosti in svetu, o videzu in resničnosti, o svetu sanj in podzavesti ter o nezadostnosti razumskega dojemanja sveta.

Izjemno zahtevno besedilo je uspešno prenesel na oder poljski režiser Tadeusz Mick, ki mu je uspelo ustvariti celovit gledališki izraz in s celo

vrsto presenetljivih detajlov držati napetost. Odrske podobe, ki pri Gombrowiczu ne rastejo iz enotnega dramskega konflikta ali iz dosledno izvedenih dramskih karakterjev, ampak neposredno iz izgovorjenega besedila je ustvaril z velikim smislom za sozvočje vseh gledaliških elementov. Jasnemu režiserskemu konceptu je uspešno sledil ves igralski ansambel, v katerem moramo še posebej pohvaliti Zorana Bečića kot Henrika, ter Daro Stojilkovič in Hranislava Rašića kot mater in očeta.

Celjsko občinstvo je razmeroma zahtevni predstavi zbrano sledilo in na koncu njene ustvarjalce nagradilo z dolgoletnim zasluznim aplavzom.

SLAVKO PEZDIR

Gostovanje Kamernog teatra 55 iz Sarajeva je omogočila Kovaška industrija Unior iz Zreč. Po predstavi je bil sprejem za igralce omenjenega gledališča, kjer jih je pozdravil predstavnik Uniorja in predsednik skupščine kulturne skupnosti Celja prof. Anton Aškerc (na sliki). Foto: D. M.

RAZMIŠLJANJE

POSŁANSTVO: ZASLUŽEK

OB FILMU »ČAROBNA PIŠČAL« SO ČARALI

Minuli teden sem v tedniku zapisal, da bo prav zanimivo izvedeti, kako bodo šole, predvsem pa še najbolj poklicana med njimi — glasbena šola, reagirale na film Čarobna piščal, ki ga je po znani Mozartovi operi posnel švedski mojster Ingmar Bergman. Ta film je namreč na enkratni način združil dve plemeniti umetnosti: zares vrhunsko glasbeno doživetje in enkratno filmsko izraznost v njeni najbolj plemeniti, dovršeni umetniški izpovednosti.

Kinopodjetje, kot gospodarska organizacija, na katero vse prebogosto letijo očitki zaradi kičastega sporeda v kinematografskih, komercialnosti v repertoarni politiki in še česa, je poslalo obvestilo oziroma že kar poziv na ogled tega vrhunkega filma glasbeni šoli v Celju in koncertni

poslovalnici. Z glasbene šole niso dobili niti odgovora, kaj šele kaj več. Zato pa je zanimanje pokazala koncertna poslovalnica. S kinopodjetjem so takoj pričeli pogovore, za kakšno ceno bi jim lahko ponudili pet posebnih predstav. Ob tem niso zahtevali nižje cene vstopnic, ampak znesek, ki naj bi ga plačali za najem dvorane in ogled filma. Kinopodjetje je ponudilo svoje ceno: 4.000 dinarjev za predstavo. In koncertna poslovalnica je »odkupila« pet predstav. Do tu vse lepo in prav, pohvalno. Manj pohvalno pa je, da so nato v dvorano, ki premore nekaj nad petsto sedežev za vsako predstavo, narinili okoli šeststo obiskovalcev, pretežno otrok. In še manj pohvalno je, da so vsakemu prodali vstopnico — za deset dinarjev. Preprost račun pokaže, da je tako koncertna poslovalnica zaslužila od predstave 2.000 dinarjev oziroma pri petih predstavah kar star milijonček. Lep zaslužek za preprosto posredništvo.

Ob tem se seveda odpira kopica vprašanj. Od etičnih, do povsem poslovnih. Sprašujemo se, kaj je koncertna poslovalnica s takšnim dejanjem dosegla. Res si je povečala skromen proračun za star milijonček. A to je slaba usluga. Še predvsem zato, ker je v bistvu sprožila spor med svojim poslanstvom in zaslužkarstvom. Poslanstvo organizacije kakršna je koncertna poslovalnica naj bi najbrž bilo v tem, da bi čimveč ljudem omogočila ogled vrhunskih glasbenih predstav in tako prispevala k

sicer dokaj šibki glasbeni vzoji. Da ta temelji bolj na suhoparnem zgodovinskem orisu in manj na poslušanju in spoznavanju glasbe, najbrž ni treba posebej spominjati. In v isti akciji si je koncertna poslovalnica prislužila velik plus in še večji minus. Omogočili so namreč ogled vrhunkega glasbenega in filmskega dela, ki je sicer neupravičeno ušlo širši pozornosti predvsem sprostitve in zabave željnega celjskega občinstva. Ni pa prav, da je s tem tudi zaslužila. In to ne malo. Bolj prav bi bilo, če bi prispevala delček sredstev k temu, da bi v Celju vendarle dočkali še več takšnih kulturnih dogodkov in čistih umetniških užltkov. Padla pa je na izpitu svojega poslanstva. Popustila je stari bolezn — zaslužkarstvu. V čigavo korist?

BRANKO STAMEJČIČ

KAJ GLEDAMO

CIGANI LETIJO K NEBU

Sovjetski film, bolje rečeno, Moldavski, Cigani letijo k nebu, je vsekakor film, ki med vsemi ta teden v Celju najbolj zasluži ogled. Vzbudil je nemalo pozornosti občinstva že letos, na FESTU. Ne nezaslužno, pa čeprav je na izpitu izpovednosti padel v korist lepote. Ta film je lep. Morda po vsebini res ne presega povprečnih melodram. Govori namreč o treh Romih, ki pobegnejo s fronte. Ne zaradi svoje begave narave ali zaradi tega, ker pač nikjer nimajo obstanke. Pobegnejo pred strahotami vojne. Ne iz strahu. Prej iz tega, ker je vojna okrutno nsmiselna. Protutež strahotam iščejo v ljubezni, v tipiki življenja Romov, v čerгах, pisanih oblaciilih in željah, ki letijo k nebu, a ostajajo neuresničljive, saj so daleč od krute resničnosti na zemlji. Vsebinski bi torej po zasnovi lahko povedela več, kot končno v resnici tudi je. Je pa zato režiser prikazal izjemne lepote narave, pa življenja nomadskega ljudstva, običaje in folkloro. Prav zato namenoma pravim, da je film lep in ne, da je dober, odličen ali izjemen. Čeprav tudi to je. Predvsem pa je lep in lepoto v spopadu z resničnostjo in grodoto vojne je treba v njem iskati. Po tej plati nudi film Cigani letijo k nebu vrhunski užitek in pravo sprostitvev.

BRANKO STAMEJČIČ

Ni tako preprosto pričeti to kratko pripoved o Brunu, ki ga Celje dobro pozna. Crn in visoke močate postave zavzema kar vidno mesto ne samo v gledališču, ampak povsod, kjer se pojavi.

Rojstno mesto mu je sončni in v cvetju odeti Hercegovni, zibelka Crna gora. Rodil se je 9. junija 1941. Oče in mama sta mu padla v partizanih in je takoj po vojni prišel v Slovenijo. Kot pravi sam, je

BRUNO BARANOVIČ

tukaj končal vse šole, najprej v Crnučah, Domžalah, Kamniku in nazadnje v Ljubljani, kjer je tudi končal igralsko akademijo.

Z gledališčem se je pričel ukvarjati že zgodaj, že v srednji šoli, oziroma še prej, v tednih nižji gimnaziji. Priznava pa, da je bil najprej šepetalec, pa reviziter, električar in inspicient, da je lahko postal šele nato tudi igralec.

No, najbrž od njegovem igranju na odru pač ne moremo vedeti za vse njegove predhodne »odrske« poklice. Vemo le to, da bi si težko predstavljali celjsko gledališče brez njegovega igralskega deleža. Bruno je vedno znal pokazati v svojih, ne vedno močno izpostavljenih, glo-

dalskih vlogah mnogo dragocene pozornosti do oblikovanja likov. Spomnimo se samo njegovega igranja v Rašomonu pred leti, ali v Tumorju in še kje.

Bruno pravi, da posebnega hobija nima, saj mu je igranje poklic in hobi. Tudi za naš radio posname kakšno literarno oddajo in je ta zvestoba sodelovanja s celjskim radiem že tradicionalna. Morda me zato že cel teden kar na cesti pobara za nek honorar — menda čaka nanj že nekaj mesecev. Kakorkoli že, Bruno je s svojim in našim gledališčem postal tudi del Celja to pa so trdne nerazdružljive stvari.

D. M.

IGOR OZIM V CELJU

Naš znani violinski vituoz IGOR OZIM je po prvih nagradah na tekmovanjih za medaljo Carla Flescha 1951 in Nemške televizije v Münchnu, koncertiral po vsej Evropi, Avstraliji, ZDA in Južni Ameriki ter povsod žel velike uspehe in priznanja publike ter kritike.

V Celju bo koncertiral prihodnji ponedeljek 7. XI. v II. abonmaju. Na programu ima sonate Mozarta, Beethovna, Petriča in Bartoka. Na klavirju ga bo spremljal Gunter Ludwig visoko cenjeni nemški pianist iz Kölna, ki je že koncertiral po vsem svetu.

RAZSTAVA LONČARSTVA IZ ETNOLOŠKE ZBIRKE PMC

Razstavo, ki bo odprta od 8. XI. do 17. XI. 1977, v prostorih Muzeja revolucije v Celju, smo postavili iz materiala deponirane etnološke zbirke Pokrajinskega muzeja v Celju.

Predmeti, ki jih razstavljamo, so zbrani v različnih krajih celjske regije od Savinjske doline do Kozjanskega. Razstava obsega različne vrste ločene posode, od preprostih kuhinjskih loncev, skled, različnih vrst vrčev do posod — vrčev za shranjevanje vode in vina, loncev za mast in drugo. Vsi ti predmeti so bili še pred nekaj desetletji del obveznega hišnega inventarja, brez katerega si takrat življenja v kmečkem domu ne bi mogli predstavljati. Vendar kmet ni bil edini uporabnik lončenega posodja, saj so ga v času na začetku dvajsetega stoletja uporabljali tudi drugi sloji prebivalstva. Tehnika proizvodnje lončene posode se do danes v bistvu ni v ničemer spremenila, le izbor predmetov, ki jih lončarji delajo se spreminja vedno bolj. Ker kupci lončene posode danes niso v prvi vrsti ljudje iz podeželja ampak meščani, se izbor predmetov, ki jih lončarji delajo, ravna po željah in zahtevah kupcev ter novih razmer na tržišču.

Poleg prikaza različnih izdelkov lončarske obrti želimo z razstavo opozoriti na to, da ljudje ne bi uničevali stare keramike, ampak ji namenili kako drugo funkcijo v sodobni stanovanjski kulturi ali pa jo ponudili muzeju v odkup.

VLADIMIR SLIBAR

PISMA

CE 397-72

Tovariš voznik! Postavljam vam javno vprašanje. Čemu tako nevarno prehitovanje 26. 10. 1977 ob 6.35. uri v izredno gosti megli z občutno prekoračenim hitrostjo in v situaciji, ko je bilo videti, da nasprotno kolono osebnih vozil že prehiteva tovornjak s konijerjem. Se vam ne zdi, da je odsek ceste od železniskega nadvoza do hale »Te« — TOZD grozist le malo preozek, da smo se za trenutek znašli štirje vozniški vzporedno? Res ne stoji še tam nikak spomenik, lahko pa bi to bilo danes zjutraj. In da ne bo pomote: vozili ste bel NSU 1200 C s smučarskim prtljajnikom, radio in maskoti na prednjem in zadnjem steklu. Na križišču Kidričeve in Mariborske ste zavili v smeri Maribora, pred tem pa čakali na zeleno luč. Zaradi megle sem imel prižgano rdečo vzvratno meglenco.

GAJSEK FRANC
STORE 76

RAZOCARANA

Sem večletna naročnica Novega tednika in vam moram povedati, da sem zelo razočarana. Sram me je, da se po naših revijah in časopisih toliko norčujete in sram motite to, že itak zavrženo, žensko telo. Rada bi vedela, ali je to v korist tistim, da se iz nas norčujete, ali pa nimate kaj bolj pametnega za napisati v tisti zadnji kotiček, kamor prilepite to golo žensko telo. Ženske itak vedo, kakšne smo, možje so o tem tudi dobro seznanjeni.

RADIO CELJE

CETRTEK, 3. 11.: 8.10 Poročila, 8.15 Dopoldanska srečanja, 8.50 Pod Konjiško goro, 9.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.45 Glasba iz studija, 16.00 Poročila, Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, Zabavni globus, 17.00 Kronika, Obvestila, 17.30 Aktualno, 17.45 Domači ansambli, 18.00 Zaključek oddaje.

PETEK, 4. 11.: 8.10 Poročila, 8.15 V živo — Priprave na TDF, 8.50 Po lašci občini, 9.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.45 Glasba iz studija, 16.00 Poročila, Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, Zabavni globus, 17.00 Kronika, Obvestila, 17.30 Mladi mladim, 18.00 Zaključek sporeda.

SOBOTA, 5. 11.: 8.10 Poročila, 8.15 Dopoldanska srečanja, 8.50 Celjski odmevi, 9.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.45 Glasba iz studija, 16.00 Poročila, Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, Zabavni globus, 17.00 Kronika, Obvestila, 17.30 Filmski sprehodi, 17.45 Vedri zvoki, 18.00 Zaključek oddaje.

NEDELJA, 6. 11.: 10.05 Poročila, 10.15 Predstavljamo vam, Ivan Jurhar, 10.30 Obvestila, 10.45 Posebna oddaja, 11.00 Feljton, 11.50 Zabavni globus, 12.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 13.00 Literarna oddaja, 13.15 Cocktail melodij, 13.35 Kmetijska oddaja, 14.00 Zaključek sporeda.

PONEDELJEK, 7. 11.: 8.10 Poročila, 8.15 V živo — Čuvanje spomenikov, 8.50 Smarski utrinki, 9.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.45 Glasba iz studija, 16.00 Poročila, Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, Zabavni globus, 17.00 Kronika, Obvestila, 17.30 Sportni pregled, 17.50 Nove plošče, 18.00 Zaključek sporeda.

TOREK, 8. 11.: 8.10 Poročila, 8.15 Dopoldanska srečanja, 8.50 Po Savinjski dolini, 9.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.45 Glasba iz studija, 16.00 Poročila, Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, Zabavni globus, 17.00 Kronika, Obvestila, 17.30 Reportaže, 17.45 Domači zbori, 18.00 Zaključek sporeda.

SREDA, 9. 11.: 8.10 Poročila, 8.15 V živo — Otroško varstvo, 8.50 Mozirski utrinki, 9.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.45 Glasba iz studija, 16.00 Poročila, Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, Zabavni globus, 17.00 Kronika, Obvestila, 17.30 Med delegati, 17.45 Iz arhiva resne glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

otrokom pa, upam, da to prav nič ne koristi.

Ker vem, da tega ne boste objavili, ali pa boste rekli, saj mora biti za vsakogar nekaj, pa vendar je le tu in tam za koga le užitek, večina pa v breme.

Ker bo ta listič padel v koš, mi ni potrebno napisati polnega naslova, le Vaša razočarana ANICA V.

ZAHVALA

Občinski odbor Rdečega križa Laško, se najlepše zahvaljuje vsem aktivistom Rdečega križa, ki so sodelovali v akcijah zbiranja odpadnega papirja dne 25. 10. 1977. Ravno tako gre zahvala vsem občanom, družbenopolitičnim organizacijam in kolektivom, ki so darovali odpadni papir. Posebno zahvalo pa izrekla občinski odbor Osnovni šoli Laško, ki je organizirala v tako lepem številu šolske mladine pri tej akciji, ki je lepo uspela.

Hvala vam

OBČINSKI ODBOR
RDEČEGA KRIŽA
LASKO

ODGOVOR BI RADI

V Zalcu imamo lepo novo avtobusno postajo, ki jo upravlja Izletnik Celje, toda lepa je ta postaja samo za tistega, ki se je ne poslužuje. Tisti, ki se vsak dan vozimo z avtobusi v službo, smo ta objekt težko pričakovali, sedaj, ko je končan, smo pa razočarani. Funkcionalno je postaja dobro zgrajena, razočarani pa smo nad Izletnikom, zato bi prosili odgovor: tega podjetja, da nam javno odgovorijo na vprašanja:

Zakaj ni zjutraj od 5. ure dalje, ko je na postaji največ potnikov, odprta čakalnica, tako da moramo prezebat, na prostem povsem po ne potrebnem?

Zakaj so prostor, ki naj bi bil čakalnica, spremenili v gostinsko sovo, v kateri strežje alkoholne pijače in se zato ženske in otroci ne upajo vanjo, saj so izpostavljeni opozkam vinjenih gostov?

Vprašali pa bi tudi odgovorne tovariše na občinski skupščini Zalec, zakaj mora biti v vsakem javnem ob-

jektu, ki je na novo zgrajen, tudi gostilna; ali ne bi bilo bolj primerno, da bi bila v objektu, kot je avtobusna postaja, zajtrkovalnica, ki je Zalec sploh nima?

Stanje je sedaj takšno, da redni potniki, ki se vsak dan vozimo z avtobusi, nimamo od postaje nobene koristi. Imajo jo le tisti, ki popivajo v gostilnah, in imajo tako eno postojanko več.

Zato zahtevamo, da se te stvari uredijo in da bo čakalnica res samo čakalnica in da bo odprta od 5. ure zjutraj dalje.

SKUPINA

VODA

Podpisani Bogomir Mastnak s Teharij 34 prosim uredništvo Novega tednika, naj bi kdo tudi k nam prišel in nekaj s Teharijem objavil v časopisu. Da bi ljudje videli, kakšna krivica se nam godi, nani, starim, onemoglim ljudem. Ko bi se dalo, bi nam še zrak zapisali ali bi nam ga po »cvrnatu nitu« delili. Gre namreč za »fušarjex«, ki se jim ne ljubi delati v tovarni, pa doma »fušajo« in uporabljajo vodo za cementno opeko, tako da imajo cele tovarne, mi ostaji je pa se za kuhno nimamo, še manj pa za umivanje. Jaz imam poopnele krčne žile in odprto levo nogo in zato ne morem vode nositi, žena pa je že več let na posteljo priklenjena in si zato pomagam tako, da s k slo vodo kaj skuham.

Zato bi rad, da bi poslali k meni kakšnega novinarja, da bi se ustno pogovorila. In če je vode res malo, naj bi se tovariško delila, kot je bilo to v partizanih, kadar vsa brigada ni imela niti ene cigarete, le komandant jo je imel. Takrat je cela brigada kadila to eno, njegovo cigareto. Pa tudi drugih problemov je veliko, ki se jih ne da opisati, zato bi se laže pogovorili ustno.

BOGOMIR MASTNAK,
Teharije 34, Celje

SE DRUGA PLAT

»Ni še dolgo tega, kar smo čitali v Novem tedniku članek o težavnem in samotnem življenju Angele Zdolšek iz Vezovja. Res je, da že

nekaj let živi sama v hiši. Imela je pet otrok. Vsak od njih ima svoj doma...«

Tako začnemo svoje pismo štirje občani iz Vezovja, ljudje, ki so v pisanju osvetlili še drugo plat, zakaj je Angela Zdolšek sama in zakaj pri njej težko ostajajo drugi ljudje. Pismo je zelo osebno. Celo preveč za naša pisma. Zato ga le omenjamo, saj so ga sovaščani Angele Zdolšek napisali tudi zavoljo tega, da bi povedali, da niso krivi temu stanju in da jim ni vseeno, kako ljudje živijo v njihovi ožji skupnosti. Zal, pa so v tem primeru brez moči. Omenjajo tudi krivico in zaključujejo pisanje z besedami: »Ali se Angela Zdolšek ne zaveda, da krivica bolni!«

In še to: pismo ni anonimno. Podpisali so ga štirje občani iz Vezovja, eden od njih je bil tudi v uredništvu in še sam povedal določene okolnosti.

Nimamo namena razgaljati teh in drugih reči, izredno zapletenih človeških odnosov, osebnih značilnosti in podobno. Morda pa je to tudi primer, ki bi lahko bil predmet razprave v vaški seški, na seji odbora krajevne organizacije SZDL ali morda celo pred poravnalnim svetom, četudi ne gre za spor v klasičnem pomenu besede, marveč za odnose, ki bi lahko bili drugačni. Morda bi potem tudi Angela Zdolšek ne čutila več tolikšne samote!

KRATKE IZ SPORTA

Svoje klubsko prvenstvo so zaključili tudi celjski igralci tenisa. Letos je v konkurenci 32 tekmovalcev osvojil naslov prvaka Marjan Furlan, ki je v finalu premagal Jure Stojana. Tretji je Dušan Godnik in četrti Iztok Leskovšek.

Celjski motorni piloti so izkoristili zadnje lepo vreme in imeli svojo drugo tekmo. Na tekmovalni progi dolgi 53 kilometrov od Levca, preko Laškega na Slanino in nazaj preko Sentjurja so morali pokazati vse znanje v letenju. Tokrat so bili najboljši: Karner, Poglajen, Pešec, Lakovič mlajši in Pižorn. Tekmovalo je 14 pilotov.

Peljal sem se proti Smarju. In — kot po navadi — spet prislutnil življenju v vozilu. Ne zaman. Dve tovarišici sta se — zdi se mi, brez potrebe — spravili nad sprevednika in ga tako sodelovali, da je siromak izgubil dar govora. Nikamor več ni mogel iz zagate. Oči vseh so bile uprte vanj, ženski pa sta se odprli kot bodeča neža. Ploha besedi ni in ni prenehala. O tem, da bosta vse javili na višjo instanco (kako zelo priljubljena grobnja in v nemalo situacijah tako zelo smešna in odbijajoča), da bi bilo treba utleka šoferje resno vzeti v precep in podobno. Svoje, po njunem mnenju docela trdne argumente sta upravljevali tudi z navedbami iz moje reportaže, kjer da sem jasno pokazal s prstom na vse omenjene tovariše (zakaj je res tako malo tovarišic med njimi?) in na njihove nemogoče postopke.

Drži. Mnogokaj je narobe pri teh odnosih. Drži pa tudi to, da v tej reportaži nisem pisal le o šoferjih in sprevednikih, pač pa tudi o potnikih in prav slednje

TAKŠNI SMO

BRANJE MED VRSTICAMI

postavlja ves dogodek v docela drugo luč. Tovarišici sta očitno prebrali le tiste stavke, ki so jima bili všeč in s katerimi sta dobili v roko navdse, po njunem mnenju, trdno orožje, pri tem pa docela pozabili na preostalo vsebino (dejal bi, da sta jo prebrali), da pa sanja ni bila tako zelo pomembna, ker je preveč drezala v njuno samozavest, v njun jaz, v njuno neomajno prepričanje, da se svet vrtil le in sarno okoli njiju in da je po vsej verjetnosti večina uslužbencev vna tem pokvarjenem svetlu brez pridržka nastavljenih zaradi njiju.

Vse prevečkrat moramo ugotavljati, da smo pač takšni in da bomo morali začeti najprej pri sebi in potem udariti z gromom in ognjem po drugih. Nič drugačni nismo v bolnišnicah, t-govinah, kinodvoranah, povsod tam, kjer pač ubiramo korake skozi življenje. In vselej najprej vidimo — sebe. Brezkompromisno, domišljavo, predvsem pa neodgovorno in najmanj v duhu socialistične morale.

MILENKO STRASEK

NAŠ KRAJ

ZREČE: ODRED ZELENE ROGLE

V Zrečah so že v začetku letošnjega leta ustanovili samostojni odred, tretji na področju konjiške občine. Po začetnih organizacijskih težavah kaže, da bodo tudi tu dobro zastavili delo. Stavili so program dela, v okviru katerega bodo pripravili taborniško razstavo, ter druge akcije. S pomočjo občinske zveze bodo pripravili vodniški tečaj. Spomladi pa bodo pripravili tudi mnogoboj.

L. V.

SLOV. KONJICE: 13. MESTO

Taborniki odreda heroja Bračiča iz Slovenskih Konjic so se letos prvič udeležili Milovanovičevega memoriala. Tega so organizirali skupaj s planinsko zvezo Slovenije v Preski pri Medvodah. Konjičani so z uspehom svoje taborniške ekipe (Rado Riblič, Luka Vidmar, Albin Pušnik in Milan Kolar) zadovoljni, kajti od petinadesetih ekip iz vse Slovenije je zasedla 13. mesto. Med štajerskimi ekipami pa je sploh najboljša.

L. V.

PREBOLD: TURIZEM V AMZJ

V soboto se je v hotelu v Preboldu končal posvet turističnih delavcev AMZJ. Na njem so govorili predvsem o organiziranju turističnih aranžmajev, kreditni politiki in pravni pomoči članom ter organizirani prodaji bencinskih bonov. Poseben referat so namenili razvoju kmečkega turizma. Posveta, ki ga je AMZJ pripravila v sodelovanju z AMZ Slovenije ter Avto moto društvom Slander iz Celja, so se udeležili predstavniki iz vseh republik in pokrajin.

J. V.

ZALEC: IZGUBLJENI KONTEJNER

Stanovalci iz bloka številka 10 v Soseski pet v Zalcu se upravičeno razburjajo že več kot tri mesece. Sedmega julija so se namreč vselili v nov blok, h kateremu bi moral soditi tudi kontejner za smeti. Tega še do danes ni. Nekaj časa so stanovalci uporabljali kontejner, last sosednjega bloka, ti pa so jim to potem prepovedali. Ves čas so prosili Stanovanjsko skupnost, naj jim vendar priskrbi kontejner, ki je sicer vračunan že v ceno objekta, kar pa dokazuje, da Stanovanjsko skupnost še ne poznajo dovolj. Konec koncev je še do danes gluha za njihove upravičene pritožbe. Na pomoč so poklicali sanitarnega inšpektorja. Zaupal jim je, da so za svoje težave krivi sami, ker so se vselili, ne da bi pred tem zahtevali kontejner. Slika okrog bloka deset pa je takšna, da nikomur ni v čast. Zanimivo bi bilo izvedeti, kje je izgubljen kontejner.

JANEZ VEDENIK

PREBOLD: MLADI PREŠTELI SVOJE VRSTE

Pred dnevi so se zbrali člani predsedstva osnovne organizacije Zveze socialistične mladine na sestanka, kjer so ocenili programsko konferenco ter se domenili za naloge še v tem mesecu. Ko so ocenili dosedanje delo, so med drugim poudarili, da so premalo pozornosti namenjali družbenopolitičnemu izobraževanju in prav ta naloga bo v prihodnje zaslužila posebno pozornost. Sicer pa bodo mladi Preboldčani sodelovali na razstavi likovnih del v osnovni šoli, na številnih športnih srečanjih, pripravili bodo vrsto klubskih večerov ter delovnih akcij, med katerimi velja omeniti ureditev smučišča pri vlečnici. Verjetno bo treba kmalu ustanoviti tudi aktivne v Marija Reki, Gornji vasi ter Kaplji vasi. Prav dela teh mladincev v osnovni organizaciji ni čutili in morda je tudi v tem vzrok za izključitev 60 mladincev iz Zveze socialistične mladine. No, napako bo treba čim prej popraviti.

JANEZ VEDENIK

ZALEC: INVALIDI V HRIBIH

Med 500 planinci, ki so se zbrali na Gozdniku, potem ko so obiskali številne partizanske domačije in spo-

menik
Društ
z ost
prosla
ninski
Sej
valido
jih u
poti i
za pr
krat
vrhov
cijo i
bi me
na, ta
Savinj
Tut
je Sa
vičila
hojene
kratk
novih
cer pr
kem i
za nak

D
SO
udelež
odnos
prizna
do 900

Obd
400 de
enkrat
Na ke
Rog. S
letos
no je
predv
bo pr
v razp
cem le

Vse
skupaj
društvi
dnevu
dnevu

Pri
Sentju
sporaz
ležij. V
posame
iz NOI
16, kar
na test
jali v
dogodk
so v i
spomet
ske pl
Malga
plošče
cena.

»V
mladost
že v p
pri In
znam.
Prav
kraj
letih.
tudi k
ponos.
turno.
življen
še ni
kanalis
vega
Enako
nica p

JAKOB ROTAR

ŠE ČIL IN ZDRAV!

KLJUB 93 LETOM RAD ZAHAJA V DRUŽBO

Ni še dolgo od tega, ko so v Ljubljani, v takojšnji Keramični industriji, pripravili srečanje za vse upokojece. Mnogo jih je prišlo, ter si ogledalo proizvodne prostore. Večina je bila presenečena nad vsem, kar je videla, nekateri so obujali spomine na dni, ko so še delali v tej tovarni, vsi pa so si bili edini, da pred leti še niso imeli tako dobrih pogojev dela. Naenkrat je nekdo pripomnil, da pogreša Jakoba Rotarja. Saj res, kje je Jakob, so se vsi pričeli spraševati. Na zadnjem srečanju je bil še čil in zdrav med njimi. Pa menda ja ni bolan? V nekaj minutah je Zorka Godler, prizadevna družbenopolitična delavka iz Ljubljane, organizirala prevoz. Treba je k Jaki domov in videti kaj je z njim. Med tem so se upokojece že zbrali v dvorani, kjer je bil za njihov pripravljen kulturni program ter potem še zakuska.

Vrata dvorane so se odprla in vstopil je Jakob Rotar. V dvorani se je razleglo ploskanje in Jakob so hip zatrem obkrožili številni znanci, prijatelji ter klepetali z njim. Sicer pa je vsak klepet z njim izredno prijeten in zanimiv. To je navsezadnje tudi razumljivo. Življenjska pot tega najstarejšega ljubljanskega upokojenca je bila izredno bogata. Rotar je bil

prvi pobudnik pevskega zbora na ljubljanskem območju in kar štiri zborove je vodil, povrh pa še tamburaški orkester. Leta 1935 se je udeležil zleta Svobode in za svoje delo na kulturnem področju je prejel zlato Gallusovo značko.

Spomini hite nazaj, daleč v leto 1899. Takrat je v keramični tovarni pričel delat Jakob Rotar. Tri leta se je učil v slikarni, ko pa so izvedeli, da je postal delavski zaupnik in ko so delavci štrajkali, ga je lastnik Schultz dobesedno vrzel z dela. Jakob je odšel na delo v Gotovlje, ko pa je keramič-

na kupila še gotoveljsko podjetje, je spet ostal brez dela. Pet let je bil brez zaposlitve in odšel v Nemčijo, kjer so ga kot delavca, risarja izredno cenili. Med tem mu je umrla sestra in Jakob Rotar se je moral vrniti domov. Izbruhnilo je leto 1914. Zaradi bolezni srca mu ni bilo treba na fronto in do konca vojne je delal v celjski lekarni.

Kako je bilo med drugo svetovno vojno?

»Pred okupacijo smo živeli v tovarni v težkih razmerah. Nismo smeli govoriti slovensko, poslušati smo morali le nemški radio in bile so denarne kazni za vsak najmanjši prekršek. V slikarno, kjer sem bil mojster, je bilo sprejetih petinštirideset deklet in moral bi odpustiti vsako, ki bi bila malce sumljiva. Niti ena ni ostala brez dela. Res pa je, da sem sive lase napravil nemškimi podrepticami, ki so jih pošiljali v slikarno.«

Pri tridevetdesetih letih je Jakob Rotar še čil in zdrav. Res je, da ga tu in tam malce zapustijo moči, a to ne traja dolgo. Še vedno se rad nesmeji, še vedno je rad v družbi. In prav to mu daje življenjsko energijo, kakršna je pri teh letih prav gotovo prava redkost.

JANEZ VEDENIK

MALA ANKETA

SLUŽI NAMENU

V krajevni skupnosti Tepanje v Slovenskih Konjicah so lani praznovali občinski praznik. Ena največjih pridobitev za krajane je bil nedvomno nov kulturni dom, ki so ga odprli. Po enem letu občani že lahko sodijo o koristnosti novega objekta, zato smo petim postavili vprašanje o tem:

STEFKA FRIM — vodja podružnične šole v Tepanju: »Kaj pomeni za Tepanje nov kulturni dom z vidika šole je težko povedati v nekaj besedah. Z njim smo pridobili prostor za proslave ob različnih priložnostih. S tem pa se je vsestransko razgibalo kulturno življenje, ki pred tem ni imelo osnovnih pogojev.«

MARTIN LJUBIČ — zaposlen pri Cestnem podjetju: »Doma sem s Tepanjo in lahko rečem, da nam je ta kulturni dom prinesel nekaj kar smo že dolgo pogrešali. V njem niso našli prostora samo kulturni delavci temveč vsi krajanje, ki se kakor koli udeležujejo po različnih organizacijah.«

STEFAN KRANJC — zaposlen v Konusu: »Z življenjem v domu sem se posebno dobro seznanjen, ker sem njegov hišnik. Lahko rečem, da je skoraj vsak dan zaseden, v tem letu obstoja je bilo v njem kar 15 večjih kulturnih prireditev, poleg tega pa še vrsta manjših priložnostnih.«

MIRKO KROFL — predsednik KO SZDL Tepanje: »Z novim domom smo pridobili prepotrebne prostore za delovanje družbenopolitičnih organizacij in društev. To se pozna tudi pri aktivnosti in tako lahko mirno rečemo, da je dom v celoti dosegel svoj namen v korist vseh krajanov.«

JURIJ HOHLER — zaposlen pri Cestnem podjetju: »Razgibanost kulturnega življenja v naši krajevni skupnosti je najboljši dokaz, da smo kulturni dom zares potrebovali in da v največji možni meri služi svojemu namenu. Seveda pod kulturno življenje ne štejejo samo proslave, tu so številne vaje pevskega zbora, dramske sekcije, ki bo do konca leta pripravila dve igri.«

Odgovori nam povedo dovolj. Dom je prišel v prave roke, z njim se je razgibalo v Tepanju kulturna in družbenopolitična dejavnost, v tej dejavnosti pa se kujejo osebnosti in tovarštva, ki bodo vedno znova in znova vzpodbujala splošni razvoj kraja.

Tekst in foto: T. TAVČAR

tudi trideset članov iz Zalca. Skupaj so se udeležili svetnici Savinjske plan-

cev pri Društvu ino aktivna. Največ se obhodov po Savinjski je že prejelo značko. Seveda pa mnogo tudi druge planinske med planinsko sek- planinskimi društvi bodoče še bolj tes- edina vez med njimi r razne trm akcije. sekcije je dokaz, da v petih letih upra- Do sedaj so za pre- ji že 142 značk, pred- jčelo to pot petdeset aninskih društev. Si- še to, da bodo v krat- odnik po poti. Gre rimerkov.

FRANCI JEZOVIČNIK

SENTJURSKO

podeljuje mesečno 164 B, koroškimi borcev navedenih stalne se gibljejo od 200

navalne v višini od n, ki jih podeljujejo jema 140 upravičencev. ravljenje v Radence, ko in Dobrno je bilo D upravičencev. Trenut- ni osnutek odloka, ki obo priznavalnini; odlok kupščinskim odborom dobitvev še pred kon-

organizacije ZB so šolami in prosvetnani ale komemoracije ob vse komemoracije bo-

konferenci SZDL v ravljajo samoupravni tvu spominskih obe- a so evidentirana po Največ teh obeležij KS Planina in to kar razumljivo, saj so se njenem področju doga- B važni vojno-politični obeležij iz NOB, ki KS so v Sentjurju še stelejev Ipravcev, spomin- škega borca Franja mlkvi pa spominske lomška in Blaža Ko- REČNIK

ISO: JOZE TAVSEK

živim že od zgodnje em 73 let, 15 let sem takrat pa sem delal roj Tepanj dobro po- ga vseskozi sledil. rečem, da je naš dobil v zadnjih nekaj njimi pridobitvami je ni, ki nam je vsem v namo prostor za kul- in družbenopolitično s tem naših želja kajbolj bi potrebovali je z nastajanjem no- eobhodno potrebna. pa je tudi telovad- čni osnovni šoli.

T. T.

ŽALSKO PROMETNE ZAGATE

MRTVI IN RANJENI

V ŽALCU VEDNO VEČ SMRTNIH ŽRTEV

Prometno stanje v Zalcu je obupno. Udeleženci v prometu preklinjajo, slišati je različne komentarje, sliši se zaviranje, zviki siren... Ukrepov, da bi se stanje izboljšalo ni, z gradnje obvoznice se zavlačuje, obvoznica med tem postaja vedno dražja... Krajši konec pri vsem tem cirkusu seveda spet potegnejo delovni ljudje, da o tistih, ki so žrtve prometa niti ne govorimo. Razgovor s komandirjem postaje milice v Zalcu Otom Majcnom torej ni bil slučajen. Prav miličniki so tisti, ki morajo požrety največ grenkih besed, čeprav so najmanj krivi za vso zgago.

NT: Tovariš Majcen, kakšen je delež miličnikov pri urejanju prometa v Zalcu?

O. Majcen: »Ozke grlo magistralne ceste in številni priključki nanjo so tiste stvari, ki najbolj motijo promet. Zahodni del Zalca nima ob magistralni cesti nobenega hodnika za pešce. Če želimo ob takšnih pogojih doseči čim večjo propustnost in prometno varnost, moramo še posebej ob konicah in tudi v turistični sezoni urejati promet s precejšnjim številom miličnikov naše postaje in prometno enoto Celje, ki tudi na tem delu nadzoruje promet. Slišali smo pripombe, zakaj miličniki ne urejajo prometa v Zalcu ob 14. uri, ko je vse skupaj najbolj obupno. Promet miličniki urejajo, vendar menim, da se to vprašanje nanaša ravno na križišče pri mesnici. Poskusili smo že, da bi miličnik stal na cesti in usmerjal promet, vendar bi bil v tem primeru v življenjski nevarnosti, saj je izredno ozko, prav tako pa tudi ni več pasov, da bi lažje usmerjal promet.«

NT: Precej je pripomb v zvezi s prehodi za pešce in glede semaforjev...

O. Majcen: »Razumljivo je, da so prehodi za pešce nujni. Seveda pa je varnost pešca zagotovljena takrat, ko prometne predpise upoštevajo vsi udeleženci cestnega prometa. Problem je v tem, da tudi v Zalcu pešci hodijo čez magistralno cesto izven prehoda. Sicer pa moram povedati še to, da je prehod pri Nami že zbrisan.«

NT: Mnogo je bilo pripomb, naj bi semaforje raje namestili na križišču v Gotovljah, sedanje pri avtobusni postaji pa naj bi po potrebi aktivirali vozniki avtobusov. Bi imelo kakšen smisel, če bi bili semaforji v Zalcu in Petrovčah sinhronizirani?

O. Majcen: »Semaforizirana križišča v Zalcu so bila potrebna. Res pa bi bilo potrebno urediti križišče pri Rizmalu, seveda dokler ta cesta veže Gotovlje na magistralno cesto. Če bo prišlo do obvoznice in potem do priključka na magistralno cesto mimo keglijšča in na križišču pri avtobusni postaji, potem ni nikakršne potrebe za semaforje pri Rizmalu. — Sedanji program delovanja semaforjev na križišču pri avtobusni postaji je prilagojen prometu na magistralni cesti in potrebam prometa vozil iz smeri avtobusne postaje. Name in novega dela mestnega jedra Soseske 5. Poskrbljeno je tudi za prečkanje pešcev čez magistralno cesto, ki pa bi v primeru aktiviranja semaforja od avtobusne postaje bili popolnoma odvisni od teh vozil. To pa seveda ne bi bila nikakršna rešitev. — Pa še odgovor glede sinhronizacije semaforjev. Če bi sinhronizirali

semafor na križišču pri Nami, potem bi pri banki in v Petrovčah še povečali hitrost, ker bi vozniki ne oziraje se na gostoto prometa in na pešce vozili skozi mesto s 60 kilometri na uro, čeprav vemo, da je marsikdaj potrebno to hitrost zmanjšati celo na 20 km/h.«

NT: Kako je s križiščem pri mesnici?

O. Majcen: »Križišče dejansko predstavlja problem. Morali bi ga urediti s semaforji, vendar je to zaradi stavb nemogoče. Sicer pa so to stvari, o katerih odločajo drugi in ne mi.«

Mi pa ob koncu dodajmo nekaj. Promet v Zalcu bi vendarle lahko bil znosnejši z nekaterimi enostavnimi ukrepi. Poglejmo kakšnimi. Vozilom, ki prihajajo iz celjske smeri bi morali prepovedati zavijanje v smeri Griž pri križišču, kjer je mesnica. V levo naj bi zavijali pri banki, kjer je semafor. To seveda lahko že sedaj storijo in ob delovanju semaforjev ne ovirajo prometa. Prepovedati bi bilo treba zavijanje vozil, ki prihajajo iz podvoza oziroma Ložnice in želijo proti Celju. To naj bi bilo (je že) sedaj moč spet na križišču pri banki. Seveda pa velja to tudi za vsa tista vozila, ki bi iz Šempeterske smeri rada zavijala v Ložnico. Čim prej bo treba urediti pločnik od semaforja pri avtobusni postaji do Aškerčeve ulice, do Zotla. Morda ne bi bilo slabo, če bi ob prometnih konicah ročno podaljševali zeleni val.

Gre za enostavne ukrepe. Zakaj to še ni urejeno, lahko seveda le ugibamo. Prav pa bi bilo, da da odgovor na to vprašanje žalski Izvršni svet. JANEZ VEDENIK

KOMENTAR

PREMISLEK

PISE MILENKO STRASEK

Priloge na prihodnje, spomladanske volitve delegatov, so v polnem teku, saj minevajo štiri leta, odkar smo uvedli drugačen, nov način samoupravnega odločanja delovnih ljudi. Razumljivo je, da ima vsaka nova stvar kup napak in tudi tukaj ni šlo brez njih, imamo pa vsaj priložnost, da z novimi politivami odpravimo tiste, ki ne ustrezajo več. Prilika torej, da natančno ocenimo, kje smo pogrešili, kje so slabosti našega delegatskega sistema. In hkrati priložnost, da sprejmemo določene ukrepe, ki naj poskrbe, da se napake ne bodo tako trdovratno ponavljale.

Ze večkrat smo omenili, da razprave že potekajo in prav bi bilo, da občani v vseh osnovnih celicah našega družbeno političnega sistema natančno ocenijo tudi kreativnost svojih delegatov. Po prvih poročilih so se ponekod dela lotili nadse temeljito. Predvsem naglašujejo dejstvo, da so bili dosednji delegati preobremenjeni, premalo pripravljani, premalo povezani z ljudmi, ki so jih zastopali in čestokrat niso opravljali tistih nalog, zaradi katerih jim je bila zaupana odgovorna naloga.

To se v bodoče seveda ne bo smelo dogajati. Smo namreč v času, ko se tudi v kmetijstvu dogajajo velike spremembe, ko se naj bi kmet docela izenačil z delavcem, z njegovim družbe-

no ekonomskim položajem in enakomerno nastopal. Nujno je torej, da imajo kmetje v vseh sferah našega samoupravnega sistema sposobne in odgovorne delegate, zavestne posrednike njihovih želja in potreb ter predlogov. Zal pa moramo — po podatkih sodeč — ugotoviti, da je med delegati še vedno premalo kmetov, med njimi pa skorajda nič žena. Zbori združenega dela, krajevne skupnosti, zbori družbeno političnih organizacij so takorekoč »prazni«, kmet delegat v njih še vedno ni zastopan tako, kot bi pričakovali v družbi, ki ji je merilo enakopravnost. Vse premalo je v njih tudi mladih kmetovalcev.

Zavedati se moramo, da se bomo v bodoče morali spopadati s pomembnimi vprašanji, kot na primer vprašanje invalidsko pokojninskega zavarovanja, urejevanju položaja kmečke žene in podobno, na kratko, z vprašanji, ki so za našega kmeta življenjskega pomena. Pomembno vlogo pri razreševanju teh vprašanj pa bo gotovo imel kmet delegat, pravilno obveščen, dobro pripravljen in oborožen z mnenji in predlogi sredine, iz katere izhaja.

Volitve so in morajo biti za našega kmeta v tem trenutku osrednja misel, pri tem pa kaže uporabiti vse dosežene izkušnje, tudi tiste slabe. Na napakah se učimo!

MILENKO STRASEK

PROMET

V ŠOLAH BOLJ RESNO

ŠE MNOGO NALOG PRI VZGOJI V CESTNEM PROMETU

Vzgoja in preventiva v cestnem prometu je še vse premalo vključena v celoviti sistem družbene samozastite delovnih ljudi in občanov. Takšna je ugotovitev komisije za tovrstno problematiko pri Izvršnem svetu žalske občinske skupščine. Tudi v žalski občini je vsako leto več prometnih žrtev, zato so v večjih krajevnih skupnostih pripravili akciji Varnost pešca v prometu ter Varnost kolesarja v prometu. V akcijah so izrekli 250 opozoril ter zaustavili petinosemdeset voznikov mini mopredov. Med kršitelji je bilo največ učencev osnovnih šol. Prav nad tem podatkom se velja pošteno zamisliti. Ze sam republiški zakon o varnosti cestnega prometa obvezuje osnovne šole in druge vzgojno-izobraževalne zavode, da usposobijo otroke za pravilno obnašanje v prometu, še posebej pa, da jih usposobijo za vožnjo s kolesom. Nekaj je bilo šol v žalski občini, ki so resno pristopile k izvajanju tega zakona in pripravile izpite za vožnjo kolesa. Izpit je od skupaj

4100 soloobveznik otrok opravilo le nekaj več kot tristo. S tem pa nikakor ne moremo biti zadovoljni. Še zlasti ne na osnovnih šolah v Zalcu in Sempetru, kjer ni izpita opravljen niti eden učenec, medtem ko ga je na griški šoli opravilo sedem učencev.

Omeniti velja tudi republiško tekmovanje Kaj več o prometu, na katerem je sodelovalo štirinajst ekip, razen ekipe osnovne šole Nade Cilenšek v Grižah. Med številnimi akcijami, ki jih je pripravila komisija za vzgojo in varnost v cestnem prometu, velja omeniti tudi akcijo

za nakup svetlečih pelerin za otroke, proizvod prebodske tekstilne tovarne. Zal, so prodali le kakšnih 200 pelerin. Občinska komisija je uspešno sodelovala s komisijami v krajevnih skupnostih Petrovče, Zalec, Prebold, Polzela, Sempeter, Braslovče in Vransko. V vseh krajevnih skupnostih delo na tem področju še ni zaživelo. V delovnih organizacijah ni bilo na področju preventive in varnosti v cestnem prometu narejenega še ničesar, kljub temu, da se vrste nesreče pri prehajanju na delo ali odhajanju z njega.

JANEZ VEDENIK

ZDRAVSTVENI CENTER
CELJE

objavlja
na osnovi sklepa i. izredne seje sveta
TOZD TPE

JAVNO LICITACIJO
za naslednja osnovna sredstva:

- 2 sušilna stroja**
»EM« T-70 inventarna številka 35891 in 36513 — leto izdelave 1971 in 1972 s priključno močjo elektr. grela 18 oz. 36 KW. Izklicna cena za 1 kom — 10.000
- radijski aparat**
znamke »Stradivari« inventarna št. 36008 — tovarniška številka 631986. Aparat deluje. Izklicna cena za 1 kom — 120
- elektromotor**
»Rade Končar« tovarniška št. 200974 tip AZ 4 k-6-380 v-2 KW-940 0/m sposoben za obratovanje. Izklicna cena za 1 kom — 300
- elektromotor**
»RK« tovarniška št. 109137 tip A 5 n-4-380 V, 6,2 KW, 1420 obr/m — inventarna št. 112 — sposoben za obratovanje. Izklicna cena za 1 kom — 400
- elektromotor**
»Severa« tovarniška št. 379015 tip ZK 90 S-4, 380 V, 1,1 KW — 1400 o/m — inventarna številka 37015, sposoben za obratovanje. Izklicna cena za 1 kom — 200
- elektromotor**
»Rade Končar« inventarna št. 119-7, 2 KW. Ni sposoben za obratovanje. Izklicna cena za 1 kom — 300
- 3 računske stroje »mlinčke«**
proizvod TRS Zagreb, inventarna št. 15162, 15161 in 25398. Izklicna cena za 1 kom — 50
- 6 obtočnih črpalk**
brezšumnih. Proizvod IMP-NP 6, sposobne za obratovanje. Izklicna cena za 1 kom — 1500
- 5 sesalnih črpalk**
»Elektrokovina« z motorjem v neizpravnem stanju. Izklicna cena za 1 kom — 700
- 4 obtočne črpačke**
z elektromotorjem, niso sposobne za obratovanje. Izklicna cena za 1 kom — 700
- avtomobil IMV 1600-combi**
letnik 1971. Vozilo ni vozno. Izklicna cena — 5000
- avtomobil zastava-furgon**
letnik 1969. Vozilo ni vozno. Izklicna cena — 1000
- trikel »tomas«**
tip KURIR 250, 200-10, št. šasije 2560 — ne registriran in v nevoznom stanju. Izklicna cena za 1 kom je — 200
- 2 kotla, nizkotlačna »trika«**
Izklicna cena — 6.000
- 2 kotla, nizkotlačna »trika«**
Izklicna cena — 1.000
- razni material**
(ventili, zasuni, keramični odtočni material).

Licitacija bo 10. novembra 1977 ob 9. uri na prostoru pred tehničnimi delavnicami Zdravstvenega centra Celje.

Pri licitaciji ima prednost družbeni sektor pred zasebnim sektorjem.

Ogled osnovnih sredstev bo 10. novembra od 7. do 9. ure na prostoru pred tehničnimi delavnicami Zdravstvenega centra Celje.

Obvezen je 10 odstotni polog.

PROBLEM ALKOHOLIZMA

ŠE VEDNO ČAKAMO REŠITEV

PISE DR. ANA MAYER

Alkoholizem imenujemo socialno ali družbeno bolezen; pri nas v Sloveniji ga že lahko označimo kot socialno pošast in zlo. Zanesljivih podatkov nimamo, toda grobe ocene kažejo, da bi približno 5 odstotkov prebivalcev bilo potrebno aktivnega zdravljenja proti alkoholizmu — število tistih, ki prekomerno uživajo alkoholne pijače in so kandidati za bodoče paciente, je približno vsaj še dvakrat tolikšno.

Prištetimo še nesrečne družinske člane, posebno otroke, ki trpijo zaradi alkoholizma očeta ali matere, včasih tudi obeh, prištetimo obremenjene sodelavce, ki pogosto delajo namesto zasvojenih tovarišev, prištetimo materialno škodo zaradi zdravljenja in odsotnosti z dela in obili bomo vsaj približno sto stoto težke zdravstvene, moralne in materialne škode, ki jo trpi naša družba zaradi alkoholizma.

Zdravstvena služba, posebno nevropsihiatrična, ni država prizem rok; vsakdanje srečanje s hudimi posledicami alkoholizma je razumljivo spodbudilo organizirano akcijo zdravljenja in rehabilitacije alkoholikov. V zadnjem desetletju smo bili pričča izrednih naporov zdravstvene službe v tej smeri.

Psihiatrični oddelki in bolnišnice so vzele nase težko breme relativno dolgega in zahtevnega zdravljenja alkoholikov brez bistvenega povečanja prostorskih, kadrovskih ali materialnih zmogljivosti: cela majhna armada zdravnikov, socialnih delavcev, psihologov in medicinskih sester se je lotila problema rehabilitacije in ponovne socializacije alkoholikov ter izvenbolniškega zdravljenja, katero včasih traja več let ali doživetjsko. Zal se je tudi tokrat izkazala in potrjala že znana resnica, da socialne bolezni lahko zdravijo le s sodelovanjem cele družbe ne pa njenih posameznih struktur.

Ne moremo spregledati dejstva, da so rezultati, v pri-

merjavi z vloženim trudom in naporu zdravstvene službe na področju reševanja problema alkoholizma dokaj skromni in nas ne morejo zadovoljiti.

Očitno je prišel čas, da se ponovno zamislimo nad problemom alkoholizma, natančno ugotovimo obseg in karakter tega pojava.

Potrebno je ponovno poudariti, da so naše ocene števila alkoholikov v posameznih občinah, regijah in tudi republiki le približne, kajti zdravstvena statistika ne registrira alkoholizma kot posebne bolezni na način, ki bi omogočal natančno kvantifikacijo.

Marsikateri bolnik se zdravi kot želodčni, jetrni, pljučni ali drugačni bolnik, v bistvu pa gre za alkoholika in so omenjene bolezni, ki jih registriramo kot vodilno diagnozo, le posledica prekomernega uživanja alkoholnih pijač.

Pri tem ne smemo prezreti dejstva, da se zdravniki težko odločajo postaviti uradno diagnozo alkoholizma pri svojih bolnikih, kajti zdravniška etika zahteva od njih ščitenje interesov bolnika, pri alkoholizmu pa ni jasnih razmejitev moralne in materialne odgovornosti bolnika do družbe, ter obstaja možnost bolj ali manj neupravičenih sankcij.

V obdobju aktivnega angažiranja zdravstvene službe v boju proti alkoholizmu, je prodira v zavest javnosti in tudi različnih profilov zdravstvenih delavcev parola: »Alkoholizem je bolezen«. Ni nobenega dvoma o tem, da je alkoholizem bolezenski pojav in ga je bil skrajni čas, da se odnos družbenega okolja do alkoholikov spremeni v pozitivnem smislu, da se alkoholiki začnejo obravnavati kot bolniki in ne izključno kot asocialne ali celo kriminalne osebnosti.

Kljub temu moramo ugotoviti, da je pri pristopu k zdravljenju in rehabilitaciji alkoholikov, omenjena paro-

la povzročila preveč poenostavljeni odnos in obravnavanje, s tem pa tudi slabše rezultate zdravljenja. Alkoholizem bi, namreč, lahko imenovali namreč bolezen v pretežni večini primerov, kajti pri bolnikih ugotovljamo različne duševne motnje kot podlago, na katero se pozneje nacepi popivanje, bolezenska odvisnost in vse hude posledice trajnega, prekomernega uživanja alkoholnih pijač.

V teh okvirih postane jasno, da alkoholizem ni enotna bolezen in tudi zdravljenje ne more biti enotno za vse bolnike, pa naj si še tako želimo skupinskega obravnavanja spričo ogromnega števila bolnikov in skromnega števila razpoložljivih strokovnih kadrov.

Očitno se bomo morali spoprijaziti z dejstvom, da je vsakega alkoholika treba individualno obravnavati v psihiatrični ali psihološki ordinaciji, ter da je socialna terapija le dodatna, čeprav izredno velika pomoč v kompleksnem in dolgotrajnem procesu zdravljenja alkoholizma.

Na vsak način bi lahko pričakovali pri sedanjem stanju zdravstvenega varstva in razvitosti zdravstvene službe v naši republiki, ki je že dosegla evropsko raven, precejšnje izboljšanje če že ne dokončne rešitve problema alkoholizma, in kljub temu ga doslej še nismo ugotovili. Vzroke je iskati ne v insuficientnosti zdravstvene službe ali njeni nezadostni angažiranosti v reševanju problema alkoholizma, pač pa v nezadostnem angažiranju celotne družbe v prevenciji, oziroma preprečevanju pojavnosti alkoholizma.

Ni nobenega dvoma o tem, da zdravstvena služba bolj ali manj uspešno lahko poskrbi in rešuje problem populacije alkoholikov ki jo v našem obdobju ima pred seboj, toda kje je konec dela in problemov, če se vsako leto pojavljajo nove generacije mladih alkoholikov? Kaj

nam je storiti, če želimo nove, zdrave rodove v prihodnosti, brez problemov ki jih nam prinašajo polne steklenice in sodi?

O tem je bilo že veliko izgovornega in tudi napisanega, tudi ukrepov je bilo — kot je prepoved točenja alkoholnih pijač mladostnim osebam, prepoved prinašanja in prodajanja alkoholnih pijač v delovnih organizacijah in dr. Lahko bi na tem področju pričakovali še več ustreznih ukrepov, na primer prepoved reklamiranja alkoholnih pijač in ne deklariranje istih kot prehrabnih proizvodov ter podobno, toda bistveni, aktivni prijemi družbene prevencije alkoholizma morajo biti usmerjeni na jasno toločeno, ogroženo skupino prebivalcev.

Ankrtiranje alkoholikov je pokazalo, da je 60 do 80 odst. alkoholikov imelo enega ali oba od staršev vdana popiva. Ta podatek opozarja na dejstvo, da so glavni, čeprav ne edini »rezervoar« bodočih alkoholikov, otroci sedanjih bolnikov in jima zato velja posvetiti vso socialno skrb, ki jo naša družba v sedanjem trenutku premore. Nujno potrebno je preprečiti razvoj različnih duševnih motenj že v otroških letih in s tem tudi podlage za poznejši možni razvoj alkoholizma.

Naloga ni enostavna, tudi materialna sredstva, ki bi jih zahtevala, niso majhna, toda vpričo stroškov, ki jih družba plačuje sedaj v zvezi z alkoholizmom, lahko ugotovimo, da se bi nam vložena sredstva obilno obrestovala in sicer ne le materialno, pač pa tudi zdravstveno, moralno in socialno.

V kolikor želimo na ustrezen način rešiti problem alkoholizma pri nas, je nujno potrebno angažiranje ne le zdravstvene službe, temveč vseh družbenih struktur, katere lanko podprejo pravilni, zdravi razvoj prihajajočih generacij, posebno že omenjena ogrožena kategorija otrok.

September 1944. XIII. udarna brigada Mirka Bračiča napada Kozje. Noč od 10. na 11. september. Glavna nemških sil je zabarikadirana v nekdanjem župnišču, sedanjem oporišču nemške vojske. Iz kleti sila ogenj mitraljezov, iz piljstanske strani tolčejo partizani. Dohode v Kozje brani Kozjanski odred.

Ko je Kozje osvobojeno, žrtve so na obeh straneh, a precej večje na nemški, je poslopje nekdanjega župnišča na pol razvalina.

Takšno ostane še nekaj let po svobodi, ko so ga obnovili in so se vanj vselili različni uradi. Tudi občina, pa komuna, matični urad, Milica pa danes Krajevna skupnost, na svoje pa so prišli tudi mladi.

V tej stavbi smo se zadnjič pogovarjali.

Vsi sogovorniki so bili mlajši od tridesetih let in vsi nekaj pomenijo v Kozjem. Se pravi: Kozje se pomlaja.

Prihodnost se ponuja

Včasih so kozjanskim trgovom krojile usodo gostilne, majhne obrtniške

ga parka urediti v turistične namene vsaj eno kmetijsko

Drugače so v zadrugi enoti kar zadovoljni: stanovanjskih problemov nimajo, kmetovskih tudi ne, trenutno se dogovarjajo za postavitev novega strojnega servisa, ki bo začel delati 1. 1. 1978. Tako je bilo menda obljubljeno. Trdi Pirš.

Neizpolnjene obljube

Kapljo olja na ogenj stanovanjske problematike prilije še Pirš, ki pove, da nimajo v Krajevni skupnosti Kozje, torej tudi v samem kraju rešenih nitj 50 odstotkov vseh problemov in da jih tudi s tretjim blokom ne bodo, a kakor za Planinca in Božička niso izgube največji problem, temveč pomanjkanje delavcev (ti bi z izkoristkom proizvodnih kapacitet izgube končno tudi omilili ali pa celo zbrisali), tudi zanj stanovanja niso najhujše. Najhujše je, tako misli, da v kraju nimajo urejenega gostinstva.

Spomnim ga na izjavo, ki jo je pred adaptacijo gostišča Resnik v Kozjem dal direktor Izletnika, Leopold

NEUKROČENI TRMOGLAVEC

JE KOZJE NAJVEČJI KOZJANSKI TRG ALI ŠE KAJ VEČ?

delavnice, večjim pa ustanove državnega aparata, ki so dajale kraju utrip. Med slednje je spadalo tudi Kozje.

Danes je to precej drugače. Kozje je sicer res središče Kozjanskega, a le bolj formalno, kot zares, usodo pa kraju določajo obrati: Metka Celje, TOZD Konfekcija posteljnega perila in Steklarna Boris Kidrič, TOZD Brusilnica Kozje, z njima pa korakajo Izletnik, kozjanska žaga in Zadruga enota Kozje.

Z Jožtom Planincem, tehnologom v Metki, zavrtamo v bistvo stvari. »Metka je bila problem. Bili smo in smo še med izgubaši. Nekaj je bilo treba ukreniti: s 1. septembrom smo uvedli malo prodajo, ponudili smo usluge nekaterim drugim tovrstnim delovnim organizacijam in zadeva je stekla. Računamo, da botno do konca leta izplavali iz izgub.«

Sodeč po Planincem od časa do časa mrktem čelu pa vendarle izgube niso najhujša stvar. (Kaj bi moglo biti hujšega?)

»Delno je to stanovanjski problem. 50 odstotkov prošelj smo ugodno rešili, menim pa, da ga bomo do kraja rešili s postavitvijo tretjega bloka v Kozjem, ki ga že načrtujemo, pojasnjuje Planinc in pristavlja, da je trenutno najhujše to, da ne najdejo delavcev.

Priznajmo: zares paradoksalna trdi, tev za vse, ki so v zadnjih letih zasledovali razvoj nerazvitega območja Kozjanskega.

Se vedno namreč trdim, da je treba zaposliti čimveč ljudi, torej pritegniti v občino kar se le da obratov. V Kozjem pa: ljudi ni.

Planinc je kratak. »V našem obratu zaposlujemo pretežno žene, ki pa naj ne bi bile starejše od tridesetih let. Kazno je, da bomo morali kriterij spremeniti.«

Osupljivost je toliko večja, ko o podobnem položaju spregovori še Jože Božiček, eden vodilnih delavcev v brusilnici Kozje.

»Za priučevanje potrebujemo v glavnem mlade ljudi. V našem kolektivu je poprečna starost 19 let, delo pa iščejo predvsem Kozjanci, starejši od trideset let.«

Rešitev se ponuja z Izletnikom. Uvedli bodo nove proge za dovoz delavcev od drugod, položaj pa bo precej spremenjen, ko bodo razširili proizvodne zmogljivosti žage. Najbrž bo precej delovnih mest prinesel tudi spominski park Kumrovec—Kozjansko, v obeh obratih pa bo stanje brčkone ostalo nespremenjeno: narava dela zahteva tako.

Tako eni kot drugi pa še vedno niso izkoristili vseh prostih proizvodnih zmogljivosti in ko bo to rešeno, bo dobilo delo okoli 65 Kozjancev.

In še nekaj je, kar boli...

Stanovanj ni, vrtec predrag

Lani so odprli nov vzgojno varstveni zavod in matere so bile navdu-

Trdoglavi in nabriti Kozjani, skozi stoletja pokončni v različnih vojskah in nadlogah, so se, kdo bi vedel, koliko Bistrice je že preteklo od takrat, rešili trmoglavca in krvoločnega zmaja, ki je naposled izmučen pristal v njihovem grbu kot simbol kraja. Brčkone je zverina posebitev različnih nadlog, ki v različnih obdobjih Kozjancem niso prizanašale in ko jim je tako vendarle uspelo posekati nikoli preštevilo nog, mrcina zmajevska še danes miga.

šene. Letos je evforičnost malodane izginila, vzrok pa so seveda — cene.

Jože Pirš, predsednik krajevne skupnosti si ne more kaj, da ne bi poverjal.

»Ne moremo se sprizajmiti z novimi cenami — od 650 do 1100 dinarjev — ker se nam zdi, da ni enakomerno razdeljeno. Razumljivo je, da so pri nas precej slabši dohodki kot v središčih. Nekaj mater je že vzelo otroke iz vrtca, izgleda pa, da se bo to še dogajalo, četudi so to nerade storile. V sili vrag še muhe žre.«

Tesno ob varstvu pa stoji problem stanovanj, ki je postal že tako napet, da je krajevna skupnost sklenila, da ustanovi posebno komisijo za reševanje teh vprašanj.

»Predvsem bomo povabili na sestanek vse, ki imajo v kraju kakršno koli prsto sobico, je razlagal Pirš, in se poizkusil dogovoriti za enotne cene, da bi ne bilo nepotrebnega izkoriščanja.«

Toda to je le začasen izhod. Kaj bo z mladimi družinami, če vemo, da je v Steklarni, na primer, poprečna starost 19 let? Bodo mladi obupali in iskali delo drugje?

»Ne, govorijo ven mah Pirš, Planinc in Božiček. Zgradili bomo novi blok, preiščujemo o nekakšni delavski četrti v Kozjem, pa o gradnji individualnih hišic (z ugodnimi krediti, razumljivo!)«

In, da ne pozabimo: otroški vrtec je kljub draginji premajhen!

Preusmerjene kmetije

V razgovoru sodeluje tudi Jože Kovačič iz Zadruga enote Kozje. Pove, da se njihova zadruga enota ukvarja

v glavnem z kooperacijsko proizvodnjo na področju živinoreje, vinogradništva, sadjarstva in svinjereje, da bodo v prihodnje hmeljišča spremenili in preusmerili za potrebe nove farme pitancev na Imenskem polju pa da jim gre izredno dobro izpod rok preusmerjanje in posodobitev kmetij.

»Od leta 1970 smo preusmerili 80 kmetij. Na našem območju imamo štiri strojne skupnosti, načrtujemo pa še štiri!«

Spregovorimo o kmečkem turizmu. Vprašanje je več kot umestno: Kozje spada v območje spominske krajskega parka, radi ugotavljamo, da je Kozjansko po vsej verjetnosti še ena redkih pokrajin pri nas, kjer je še zaznati dih preteklosti in podobno (kakšna nalivnost!). Zdi se nam, da je razmišljanje o kmečkem turizmu v takšnem konceptu potrebno. In ne nazadnje: dani so skorajda vsi pogoji za to. Kmetije so preusmerjene, mnogo jih je bilo na novo postavljenih po potresu, ceste niso več problem, ali pa vsaj po letu 1980 ne bodo.

»O kmečkem turizmu nismo razmišljali, vsaj na nivoju TOZD Kmetijstvo Šmarje ne, zatrdi Kovačič, a bi bilo kar prav.«

Prav, a brčkone zelo pozno. Denimo, da je jutri nared vsa cestna mreža na Kozjanskem.

V projektu spominskega parka Kumrovec—Kozjansko zelo razločno piše, da računajo na kmečki turizem. Na dlani je torej, da je nekdo delal račune brez krčmarja, po domače pa bi lahko rekli tudi, da leva roka ne ve, kaj dela desna.

Kovačič: »V vsakem zaselku bi morali v skladu s konceptom spominske-

Perc, da bodo v Kozjem zgradili zdravniško gostišča rekreacijski objekt (beri kegljišče), da bodo na razpolago tujске sobe, da bodo do kraja uredili vprašanje prehrane (Izletnikovi šoferji, tako so mi povedali, ne jedo v Kozjem, ker menijo, da ni v redu hrana) in da so nasploh zelo zainteresirani za dobro urejeno gostinstvo v Kozjem.

Pirš: »Razen obnovitve gostišča Resnik je ostalo le pri besedah. Je pa res, da bi Izletnik rad širil. Tako bi v Kozjem dobili še kakšen bife, tega pa ne potrebujemo. Potrebujemo gostišče z dobro hrano, prenočišči in še s čim, kar takšen kraj mora imeti!«

Iz zanesene jeze zaradi neizpolnjenih obljub Pirš preide na druge stvari. V Kozjem bodo po dolgih pripravah vendarle začeli graditi mriško vežico in razširili pokopališče in upajo, da bodo s skupnimi močmi to čimprej uredili. Še vedno so na območju krajevne skupnosti nekateri zaselki, do katerih ni moč z avtomobilom in kjer še ni električnega toka. Pričakujejo, da bodo kmalu dobili odlok, ki naj uredi vprašanje odvoza smeti, sicer se bodo zadušili v navlaki.

Če bi dejali, da so se ti problemi porajali le v glavah Planinca, Pirša, Božička in Kovačiča, bi lagali. Tako govore vsi v Kozjem, tudi ravnatelj osnovne šole Kozje, Franc Bizjak, ki prav tako toži o stanovanjskem problemu pa še o čem drugem.

Na kozjanskih mulicah smo slišali, da bi morale biti trgovine bolje zložene in odprte tudi popoldne. Večina prebivalstva vendarle dela dopoldne v obratih in si nakupov ne more privoščiti, so bili nejevoljni. Nejevoljni tudi zaradi tega, ker:

- Kozje nima urejene preskrbe z zelenjavo, mlečnimi izdelki in kruhom; filine pa vrte le enkrat tedensko.

- mladina ni organizacijsko dobro povezana, četudi je pridna in sodeluje pri vseh akcijah krajevne skupnosti,

- zdravstvo še vedno šepa.

Zdravstveni dom delajo kot Noe barko. Še vedno je nerazčiščeno vprašanje stanovanja za zdravnika in preseljevanje se bo slej ko prej nadaljevalo kljub modernemu zdravstvenemu domu (ko bo nared?!). Toda: en sam zdravnik je premalo, menijo v Kozjem. 6000 pacientov, kolikor jih je vezano na kozjansko zdravstveno službo, en sam zdravnik ne zaobseže s svojimi, četudi še tako pridnimi rokomi. Patronaže ni, lekarni tudi ne (toda za to se bodo borili z ognjem in mečem!).

In za prijeten konec naj povemo, da pa so Kozjani od sile zadovoljni z delom in sodelovanjem vseh družbenopolitičnih organizacij in da se vneto pripravljajo za bodoče volitve delegatov.

MILENKO STRASEK

Jože Pirš

Jože Božiček

Jože Kovačič

CELJE: KOT GRADBIŠČE

Celje je pravcato gradbišče. Spremenjene so smeri vožnje po nekaterih ulicah in kletki v Stanetovi ulici so se pridružila še številna druga cestna gradbišča v našem mestu. Posnetek prikazuje del Stanetove in Vodnikove ulice, kjer tudi popravljajo streho na hiši, ki jo je pred nedavnim zajel požar. Naj velja tale zapis tudi kot poziv občanom, naj bodo te dni na ulicah malo bolj strpni, naj hodi vsak po svoji desni, da bo manj drepa na pločnikih in več cestne kulture, ki jo sicer pogrešamo vsak dan, ne samo ob občasnih prostorskih stiskah na naših ulicah.

NACRTNO PO NOVEM

Nova stanovanja, novi bloki v stanovanjski soseski Lava. Značilno za to območje je, da so vzporedno s stanovanji rasli še drugi objekti, ki jih ljudje, ki tu živijo, nujno potrebujejo. Zato trgovina, vrtec, šola in podobno niso slučaj, marveč rezultat načrtnega dela po celoviti izgradnji nove soseske. Zato ni naključje, če je ureditev te soseske vzbudila veliko pozornost tudi pri ljudeh zunaj Celja, ki se sicer ukvarjajo s temi vprašanji in so proučevali tudi na tem primeru gradnjo novega stanovanjskega bloka.

JAVNA RADIJSKA ODDAJA V TEPANJU

VABILO JE — PRIDITE ŠE!

OB KONCU SO VSI ZAPELI »OSTANIMO PRIJATELJI«

Bil je eden izmed mnogih pravih jesenskih dni. Turobna sivina se je leno vlekla preko travnikov in gozdov, iz tepanjskih hiš pa se je kadilo. Ljudje so zakurili, da jim je bilo toplo. Cesta, kjer so se včasih vile prave prometne kače proti Mariboru ali Celju, je zdaj prazna. Tu in tam zdrkne kakšen avto, ki prežene kokoši, ki se zdaj brezskrbno potepajo po asfaltu. Nova cesta, speljana nekaj sto metrov proč, je v Tepanje, simpatičen kraj na robu konjske in slovensko bistriške občine, prinesla mir.

Sicer pa so Tepančji vrli ljudje, podjetni in prizadevni. Lani so imeli osrednjo proslavo občinskega praznika in takrat so med drugim tudi dobili lep ter sodoben dom družbeno političnih organizacij, ki je zdaj srce življenja v njihovem kraju. Zda se privedite kar vrstijo in še posebej zanimivo je to, da so vse tudi dobro obiskane. Torej Tepančji imajo radi zabavo, ki jim še zlasti prav pride po napornem delu na polju (velika večina se jih ukvarja s kmetijstvom) ali v tovarni (največ jih je zaposlenih v Uniorju v Zrečah).

In kako je potekala naša oddaja? Lahko rečemo, da dobro. Vsaj tako so rekli domačini, ki so trdili, da je naša prireditev v njihovem kraju bila doslej najboljša. Hvala za priznanje! Lepo se to sliši! Za veselo razpoloženje so najprej poskrbeli člani narodno zabavnega ansambla COMET iz Zreč, ki so se letos že večkrat izkazali, med drugim tudi z nastopom na festivalih v Ptuju in Steverjanu, kjer so se obakrat uvrstili v finale. Svoj

Daniel Oplotnik

delež so dodali tudi člani domačega pevskega zbora pod vodstvom Staneta Rozmana in dokazali, da znajo peti lepo slovensko pesem. Nastopili sta tudi učenci podružnične šole Mira Krajnc, ki je povedala nekaj več o Tepanju in Tepančjih ter Irena Krofi, ki je recitirala. Dobro sta se izkazala tudi predstavniki pokrovitelja UNIOR Zreče Daniel Oplotnik ter predsednik KS Tepanje Tone Ofentavšek. Oba sta govorila o dosedanjem razvoju Uniorja kot tudi krajevne skupnosti, ob koncu pa natrosila še nekaj zanimivih podatkov o željah in načrtih za prihodnje obdobje.

Seveda tudi ta oddaja ni minila brez gostov, ki sta tokrat bila Edvin

Tone Ofentavšek

Fliser in Tatjana Dremelj, spremljali pa so jih Kavalirji (Erjavec, Sinigoj in Butinar).

Pozabili tudi nismo na obvezne nagradne igre. Še posebej je »ušgal« tista v prvem delu, ko so udeleženci pogumno goitali limone. To igro smo pač izbrali zaradi turobnega jesenskega vremena v želji, da se naši dragi gostje ne bi prehladili. Priznam, nisem si mislil, da bodo svoje kislo delo tako hitro opravili in da bodo pri vsem še imeli nasmejane obraze. Za nagrade — lepe — se spleča tudi potrpeti in limono pojedite...

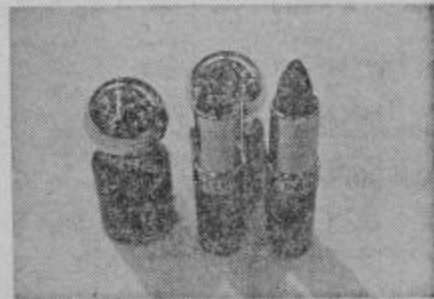
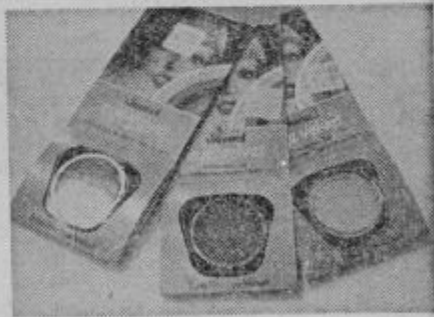
Vse skupaj smo zaključili s skupno pesmijo, ki smo jo zapeli vsi — tisti na odru in oni v dvorani: »OSTANIMO PRIJATELJI!« Ta refren je še dolgo odmeval, saj smo se z vrtilimi Tepančji resnično lepo imeli. Obiljubljamo, da bomo odslej v njihov kraj bolj pogosto zahajali.

Tepanjsko oddajo so z naše strani pripravili: novinarka za področje konjske občine Damjana Stamejčič, s tehniko sta se mučila Vojko Rizmna in Dušan Petek, fotografiral je stalni sodelavec »deklica za vse« Tone Tavčar, za kontrolorja normalnega poteka vseh dogodkov pa je bil sam odgovorni urednik RC Branko Stamejčič. Ob tej priložnosti ne smemo pozabiti tudi delavca PTT, ki je bil točen in je delo čudovito opravil ter seveda pokrovitelja UNIOR Zreče ter ljubiteljskih domačinov združenih v krajevni skupnosti Tepanje, ki jo vodi neumorni entuziast Tone Ofentavšek. Nekaj drobtinic k vsemu pa je dodal tudi pisec teh vrstic.

TONE VRABL

T PRIPOROČA

Ko smo v zadnjih dveh številkih govorili o obutvi, torej skrbi za naše noge v bližajoči se zimi, je prav, da tokrat nekaj spregovorimo o zaščiti in negi obraza. Torej pojdemo na oddelek KOZMETIKE v Veleblagovnici T, kjer so vam pripravili bogato izbiro najrazličnejših pripomočkov za nego obraza in telesa sploh.

TKS* CELJE

DOBRA ORGANIZIRANOST

NA 10. SKUPŠČINI ŠIROKA PALETA PROBLEMATIKE

Razveseljiva je predvsem množičnost v tej pomembni družbeni dejavnosti, ki se manifestira v izvajanju in uresničevanju telesnokulturnega minimuma, trim akcijami in igrami, društvih Partizan, šolskih športnih društev in vse večji skrbi za temeljno telesno vzgojo predšolskih otrok. V pestrih oblikah aktivnosti je v temeljno telesno vzgojo in šport na področju športne rekreacije vključenih že nad 15.000 občanov. Novost je v izvajanju tekmovanja za športno značko predšolskih otrok, v uvajanje novih oblik in vsebine dela v ŠSD, vse boljše organiziranost TOZD v uvajanju rednih vadbenih skupin, pa tudi društva Partizan vnašajo v svoje delo novo usmeritev in oblike dela. Seveda večji razmah te usmeritve še ni povsem izkoriščen, saj primanjkuje večje število organizacijskih in strokovnih delavcev, še vselej pa je na voljo še precejšnje število športnih objektov. Letošnje leto je bilo v znamenju množičnih in kvalitetnih prireditelj ob visokih in pomembnih jubilejev Tita in ZK Slovenije ter Jugoslavije.

republika pokalna in ekipna prvenstva, pa tudi v zveznem merilu so v teh tekmovanjih bili med najboljšimi. Rokometaši se ponajbolj z naslovom mladinskih državnih prvakov, v članski zvezni ligi pa so trenutno na drugem mestu, v svojih vrstah pa imajo tudi več članskih in mladinskih državnih reprezentantov. Košarkarji uspešno nastopajo v II. zvezni ligi, njihovi mladinci so republiški prvaki in tretji v državi. Tudi hokejisti na ledu so najboljši v hrvatsko-slovenski ligi. Izredno so nas letos razveselili strelci Tone Jager, Rože Jeram, Vili Dečman, Jože Štrajher, pionir Branko Malec in pionirka Alenka Jager z najvišjimi uvrstitvami z različnim orožjem na republiških in državnih prvenstvih. V judu je Marjan Habijan osvojil naslov republiškega prvaka, bil drugi na državnem prvenstvu, bronasto kolajno pa je osvojil na balkanskem prvenstvu. Tu so še izredni uspehi Tineta Groska, Stefana Cuka, Danice Drugović, Nevenka Juraka, Janeza Spiljka in Jožeta Oberžana. V alpinizmu je Cie Debeljak izšolal vrhunske plezalce, ki so letos opravili najtežje vzpone v naših stenah, v stenah Italije, Francije in Avstrije. Tu so prvi kandidati za odprave v Himalajo. Najboljše — Franc Canček, Franček Knez, Jože Zupan, Janez Cilensak, Vinko Deželak, Vinko Lesjak in Jože Zupanc.

podvigov naših jadralcev, članov državne reprezentance in udeležencev na balkanskih igrah Franca Peterke, Voja Staroviča, Črtomira Rojnika, Marka Klinarja, Miloša Pešca, padalca Bojana Bohneca in motornega pilota Petra Karnerja. Tu so še vrhunski smučarji, ki segajo v sam jugoslovanski vrh — Senja in Andreja Jezernik, Daša Jugova, Barbka Jagričeva, Robi Klakočar in Janko Cesar. H kvalitetnim športnikom moramo še pršeti celjske keg-ljavke, ki se bodo v teh dneh srečale v Olomucu v ČSSR na svetovnem pokalnem prvenstvu in prizadevnih mladih umetnostnih drsalck Matejo Pangerl, Matejo Aubrecht, Natašo Zabukovec in Metko Hladinovo. S tem pa lista vseh najboljših še zdaleč ni zaključena.

Uspešno je bil zaključen vodniški in instruktorski tečaj za košarko, v teh dneh pa se bodo začeli novi tečaji za pridobitev strokovnih kadrov v atletiki, rokometu in nogometu — v vseh tistih športih, ki so prioritetni v naši občini.

DOBRA ORGANIZIRANOST

Tudi v organiziranosti TKS je zaznamovati viden napredek. Zelo delavni so vsi trije zbori za temeljno telesno vzgojo, športno rekreacijo in tekmovalni šport, ki skupno z občinsko zvezo telesnokulturnih organizacij, njenimi komisijami in odbori vzorno skrbijo za izvajalsko politiko na tem področju. TKS s svojim izvršnim odborom ter komisijami načrtno vodi politiko razvoja te dejavnosti. Tako se delo medsebojno prepleta in dopolnjuje. Seveda ni še vse tako urejeno kot bi bilo želeli. Velike naloge še čaka na tem področju aktivne športnikov ZK tako v vodstvenih občinskih organizacijah kot v društvi, boljše organiziranost in izvajalsko politiko na področju SLO in družbene samozadovoljivosti, zdravstveno varstvo športnikov, še v večji meri razvijanje samoupravljanja in delegatskega sistema, okrepitev zbora uporabnikov in podobno. Vendar smo v splošnem pa le lahko zadovoljni s sedanjim stanjem in razvojem telesne kulture v celjski občini.

SKRB ZA NOVE KADRE

TKS v skladu s svojo politiko razvoja telesne kulture nenehno skrbi tudi na področju vzdrževanja in gradnje za nove športne objekte. Vir financiranja so tu različni. S sredstvi samoprispevka načrtno potekajo gradnje šolskih telovadnic, ki služijo tudi širšim krajevnim potrebam, vse bolj se uresničujejo gradnje manjših igrišč v krajevnih skupnostih, pa tudi obstoječi objekti se zadovoljivo vzdržujejo, kar terjajo izdatno veliko finančnih sredstev.

V letošnjem letu se je tudi načrtno pristopilo k šolanju strokovnih kadrov.

ATLETIKA: KLADIVARJEVA ZLATA SEZONA

V petek zvečer sta občinska skupščina Celje in njen izvršni svet pripravila v stranski dvorani Narodnega doma sprejem za atlete, sodnike, trenerje in člane uprave AD Kladivarja kot priznanje za vrhunske dosežke, ki so jih dosegli v letošnji sezoni. Za letošnjo sezono resnično lahko rečemo, da pomeni pravo renesanso za celjsko atletiko, ki je po nekaj letih stagnacije, zdaj pa trdega in vestnega dela, ponovno uspela ujeti korak z našo elitno in se tudi povzpeli na njen sam vrh. Najbolj razveseljivo ob tem pa je to, da v tej plejadi številnih atletov in atletinj prednjačijo mladi, ki še zdaleč niso rekli svojega zadnjega »ada« na atletski stezi, temveč je celotna kariera praktično še pred njimi. Ob tako vestnem delu, kot smo mu bili priča v zadnjem obdobju, pa lahko pričakujemo, da se bo iz te množice nadarjenec le rodilo nekaj takšnih, ki bodo poleg vsega ostalega pomenili še »špicco« kvalitete atletike, katere smo pred leti bili v našem mestu navajeni in morda zaradi nje že tudi kar malo razvajeni.

Atletsko društvo Kladivar je letos najboljši atletski kolektiv v Jugoslaviji! Ta podvig jim je uspel leta 1971, ko so prvič uvedli tekmovanje, ponovili pa so ga letos. Ob tem so zbrali rekordno število točk 69 in daleč za seboj pustili beograjskega Partizana in lanskega prvaka Sarajevo. Predolga bi bila pot, da bi omenili vse, ki so prispevali delček v bogat mozaik razvoja celjske atletike. O tem bomo spregovorili v prihodnji številki. Za zdaj naj samo velja priznanje vsem za resnično izjemno lepe dosežke v letošnjem letu. Poročilo sklenimo z mislimi predsednika AD Kladivar Bernija Strmčnika, ko je rekel:

»Presrečen sem sam in presrečni smo vsi. To je veliko priznanje za naše pravilno usmerjeno delo, seveda pa velika obveza za še boljše delo na tako zahtevnem področju kot je kraljica športov. Če smo zmogli zlešti iz krize, bomo tudi iz kvalitetne množičnosti v samo »špicco!«

Kladivarjevim predstavnikom je na sprejemu spregovoril in čestital predsednik Izvršnega sveta občinske skupščine Marjan Ašič in med drugim omenil, da to niso samo uspehi atletov, ampak celotnega Celja in da so prav atleti tisti, ki to poslanstvo izjemno dobro opravljajo.

K. JUG

TONE VRABL

VSE POMEMBNEJSI

Na področju vrhunskega športa je čutili vse večji napredek. Letos se z velikimi tekmovalnimi dosežki lahko pohvalijo atleti in atletinje Kladivarja, ki so osvojili laskav naslov najboljšega atletskega kolektiva v državi, saj so osvojili domala vsa

Ne moremo mimo izrednih

Košarkarji Celja s predsednikom Brankom Martičem, trenerjem Zmagom Sagadinom in tehničnim vodjem Francem Zorkom. Foto: T. TAVČAR

KOŠARKA

ZMAGA CELJA

ODLIČEN START V PRVENSTVU

Celjski košarkarji so odlično startali v prvenstvu II. ZKL — zahod. V gosteh so imeli novo ekipo NOVI ZAGREB, ki je bila za razred slabša od domačinov. Celjani so bili tokrat razigrani in so predvodili moderno igranje, v katero so vnesli polno duhovitosti, lepih kombinacij, hitrih protinpadov, uspešno so ločili tudi odbite žoge, izkazali pa so se tudi z zaključnimi meti. Ze v prvem polčasu so si prigrabili 15 košev prednosti. To razliko pa so v nadaljevanju tekme še povečevali

in zmagali kar s 104:65. Enkratno igranje je v tem srečanju demonstriral Pavle Polaneč pa tudi Pipan, Golc, Tonje Sagadin in Sabotički so bili na izredni višini. Celjani bi lahko zmagali še z večjo razliko, vendar je trener Zmagom Sagadin dal priložnost tudi rezervnim igralcem za igro. Vsekakor je bila ta poteza povsem na mestu. Trobiš, Rozman, Subotič, Kuljad in Pongrac so le še potrdili sedanjo kvaliteto raven celjske ekipe.

K. JUG

ŠAHOVSKA VESTI

V četrtem kolu republiške šahovske lige so celjski šahisti imeli težak dvoboj proti Radenski iz Murske Sobote. Celjani so nastopili v precej pomlajeni postavi in po šestih urah igrali neodločeno 5:5. Za Celjane so točke priložili — Pešec, Ceglar, Planinc, Studničnik in Matjaž Mikac. Izgubili pa so — Bervar, Markovič, Pavličeva, Samadžičeva in Tomaž Mikac. V prihodnjem kolu igrajo Celjani v Ljubljani proti Slobodi.

ZMAGA AERA CELJE ZC
Šahisti organizacije združenega dela Aero Celje so imeli prijateljski dvoboj proti ekipi Mariborskega tiska. Celjani so presenetljivo zmagali z rezultatom 5,5:2,5. Mladen Jazbec je na prvi plošči premagal mojstrskega kandidata Miheca, medtem ko je Bogardi remiziral proti odličnemu Vizovšku.

BRZOPOTEZNI TURNIR
Na rednem mesečnem brzopoteznem turnirju za mesec oktober je največ pokazal Jano Bervar in zmagal s šestimi točkami. Sledijo: Pešec 5,5, Pertinač in Reglar 4, Skok 3,5, Silbar 3, Janez Pešec 1,5 in Subotič 0,5 točke. Po osmih turnirjih vodi Pešec s 42 točkami pred Bervarjem 33, Pertinačem 23, Ceglarjem 15, Markovičem 13, Jazbecem in Ojstrežem, ki sta zbrala 10 točk.

TURNIR TRETJE
Na turnirju tretjekategorikov v Celju so že odigrali štiri kola. Največ uspeha na startu je imel vodeči Kurtič, ki je zmagal v vseh igrah in vodi s štirimi točkami. Sledijo: Stankovič 3, Jereb 2, Skrobič 2 in M. Mikac 1,5 točke. Zbral: J. KUZMA

Zbral: J. KUZMA

ODBOJKA

Na republiškem prvenstvu odbojkašev so igralci Šempetra premagali Novo mesto, Ingrad pa je v gosteh izgubil proti Zerjavu 0:3. Dekleta Golovca in Ljubnega pa so prikazale v Celju izvršno igranje. Zmagala pa je nekoliko bolj rutinirana ekipa Golovca z 3:0. V prihodnjem kolu igra Ingrad v Celju proti Braniku, Golovec v Kopru proti Obali in Ljubno doma proti Mariboru. Na lestvici vodijo dekleta Golovca in fantje Šempetra.

J. KUZMA

HOKEJ NA LEDU

DOBRA ZMAGA

BRATEC IN KERKOŠ NAPREJ?

Celjski hokejisti nadaljujejo z uspehi v medrepubliški hokejski ligi. Tudi v drugem kolu so gladko premagali INO iz Siska z rezultatom 17:0. Svojo premošč so Celjani izkoristili s kombinatorno in hitro igro. Tokrat je poleg napada Felc — Bratec — Zorko, dohro zaigral še prvi napad Vertovek — Kerkoš — Ograjenski. V mnogem pa so prispevali k uspehu še mladi branilec Sendlbach, dalje vratar Komadina, ki brani vse boljše ter mladi Perčič. Skratka, tokrat ni bilo slabih igralcev, pa četrvno se Felc ni prevleč napredal, temveč je bolj kot vodja skrbel in pošiljal v boj soigralce. Pri tem pa je bil najbolj aktiven Vojko Bratec.

Po srečanju in zmagi, trener Bine Felc se ni bil popolnoma zadovoljen: »Za srečanje proti Mladosti, Stavbarju in Tivoliju bo potrebno še bolj povečati napad in obzamb. Potrebno bo še več dodajanja in hitrega prenosa ploščice. Le tako lahko uspešno, je zahteval svojim varovancem ob odmoru med tretjinami. Strelci so tokrat: Bratec in Vrstovšek po štiri, Smerec, Perčič in Zorko po dva ter Sendlbach, Kerkoš in Felc po enega. Razveseljivo vest pa so sprejeli pri HDK Celje. Zvezni selektor naše reprezentance ing. Milko Janežič je namreč povabil na prve priprave naših najboljših hokejistov za svetovno prvenstvo v Beogradu, tudi dva celjska igralca. To sta Vojko Bratec in Bojan Kerkoš. Slednji je trenutno pri JLA in redno vadi v Ljubljani pri ljubljanskih hokejistih. Upamo, da bo vsaj enemu uspešno doseči takšno kakovost, da bo lahko zaigral med najboljšimi osemnajstimi z majico z državnim grbom.

V prihodnjem kolu igrajo Celjani v Zagrebu proti Mladosti in to v soboto.

J. KUZMA

DOBRI STRELCI

Občinska strelska zveza Sevnica je v počastitev občinskega praznika organizirala strelsko tekmovanje z malokalibrsko puško serijske izdelave. Na lepem strelišču nad tovarno »JUTRANJKA« se je zbralo 6 ekip, ki so se pomerile v šestih od 300 možnih. Celjska ekipa Alenka Jager, Ervin Jager, Seršen, Jože Jeram in Tone Jager je tudi to pot premagala vse druge nastopajoče ekipe, za kar je prejela lep pokal in trajno last. Icer so že tretje leto zapored zmagali na tem tekmovanju. Za Celjani so se uvrstili: Zabok, Sevnica, Brežice, Laško in Krško. Med posamezniki so Celjani zabeležili trojno zmago. Najboljši je bil Tone Jager z 251 krogi, drugi Jože Jeram 253, Ervin Seršen 246, četrti Boris Kar 242 in 5. Andrija Bečenkovič 242 (oba Zabok). Alenka Jager se je rezultatom 232 krogov uvrstila na 7. mesto in pri tem premagala vrsto dobrih strelcev. Alenka je tako zelo dobro zamenjala stalnega člana celjske ekipe Toneta Pihlarja, ki zaradi operacije meniskusa nekaj časa ne bo mogel tekmovati.

T. J.

NOGOMET

RUDAR Z DNA

DRAGOCENE TOČKE

Nogometaši Rudarja so si z gladko zmago nad Leotarjem 2:0 v Velenju priborili dve dragoceni točki. Srečanje ob Jezeru je bilo kakovostno in Velenjčani so bili vsekakor boljši. Iz številnih priložnosti sta dve izkoristila Kustodič v 39 in Kolončič v 63 minuti. S tem uspehom so Velenjčani z devetimi točkami petnajsti. V prihodnjem kolu igrajo v gosteh proti Proleteru iz Zrečjanina. V republiški nogometni ligi je uspelo le Celje. Celjani so v Trbovljah presenetljivo zmagali z rezultatom 2:1. Strelca Mirkae in Kinež. Trener Nedeljko Vučko je zatrjuje, da so celjski igralci pokazali svojo najboljšo letošnjo igro in popolnoma zasluženo osvojili dragocene točke. Le tako naprej, mladi igralci celjske selekcije.

V Murski Soboti je bila zelo pomembna tekma za nogometaše Smartnega. Toda derbi za drugo mesto je pripadal Muri, ki je zmagala z rezultatom 3:0. S tem so igralci Smartnega izgubili ko-

J. KUZMA

M

OGLASI

PRODAM

PRODAM bukova drva. Informacije na telefon 741-240.

PRODAM parcelo za vikend na lepi sončni legi. Franc Lesnik, Kale 5, Zalec.

PRODAM kravo sivorjave pame. Je dobra mlekarica in je imela dva teleta. Prodaje s teletom ali brez. Dobravc, Zg. Roje 23, Sempeter.

ČESTITKA V RADIU CELJE NAJLEPŠE DARILO

PRODAM inkubatorje kapacitete 3060 in 12000. Ponudbe pod »Po zelo ugodni ceni«.

UGODNO prodam kad za podvodno masažo. Kozmetični frizerski salon Velenje, telefon (063) 851-018.

PRODAM skoraj novo 60-ba. sno harmoniko »Melodija« za 2500 dinarjev. Telefon 24-389, Celje.

PRODAM športni otroški vozček — rdeč pletilni stroj — zelo ugodno. Telefon — 24-30/47.

PRODAM Zastavo 750 lux, letnik 1974, 40000 km. Franc Pekšak, Prvomajska 19, Celje.

OGLASI TELEFON 063 22 800

PRODAM stanovanjsko hišo v Kolmanovi ulici v Celju. Hiša je takoj vseljiva, z ve. likim vrtom in ob glavni cesti — Celje—Tekarje. Cena je ugodna. Vse ostale informacije pri Mihaelu Kosenca, Obešče 5, Laško.

PRODAM črno-beli televizor Panorama Iskra — dobro ohranjen, brezhiben in dve oljni peči EMO-5. Ogljed vsak dan po 14. uri. Vida Onič, Cesta na Dobrovo 57 ali telefon 22-562.

SKODA 100, letnik 1970, prodam po ugodni ceni. Ogljed od 15. ure dalje. Anton Kumer Košnica 28, Celje.

UGODNO prodam ami 8, letnik 1972, registriran do oktobra 1978, delno na ček. — Ogljed vsak popoldan. Anton Habjan, Loke 14 — Tabor 633-4.

PRODAM staro leseno hišo — hasnovana pravica gospodarskega poslojpa, z lepo parcelo. Hiša se nahaja 15 km iz Celja, blizu avtobusnih zvez in jezera »Trat«, na možen priklop na javni vodovod — 50 metrov, elektrike v hiši. Dostop z vsemi vozili. Lepa lega za vikend ali stanovanjsko hišo. Ponudbe pod »Ostalo po ogledu in dogovor«. —

PRODAM audi 60 L, 69 letnik. Snjo Jezernik, Bratov Vošnjakov 26/d, Celje.

POCENI prodam oljno peč EMO 5 s sodom olja. Teharska 17, Celje.

PRODAM kuhinjsko pohištvo in sobni kavč. Anica Kladrnik, Stirna pot 14, Celje (pri bolnišnem pokopališču).

MINI 1000, letnik 1971, na no. vo registriran, prodam. — Franc Vodeb, Trnovec 23, Sentjur pri Celju.

POHIŠTVO za dnevno sobo prodam, tudi na ček. Steblovnik V parku 1, 61433 Radeče, telefon (061) 819-141, po 15. uri.

PRODAM motorno kolo DKW 250/54. Andoljšek, Ljubljanska 64, telefon 28-716, popoldan.

PRODAM rabljeno pohištvo za dnevno sobo, v celoti ali po komadih. Lampret, Trubarjeva 55 a, Celje.

PRODAM novo invalidsko motorno trokolo »Tomas«. Leopold Ratej, Celje, Keršnikova 54.

STRESNO opeko bobrovec — prodam. Naraks, Celje-Celestinova 26.

UGODNO prodam fiat 850, registriran do septembra 78. Ogljed od 16. ure dalje. — Marko Gabrovšek, Celje, Tovarniška 5.

UGODNO prodam jazz trobento znamke Simfonijska — »Meister Wolframs, skoraj novo. Andrej Križan, Gorica 48, Celje.

PRODAM dobro ohranjen avto znamke Fiat 750, letnik 1973 Ivan Lujanac, Ulica bratov Vošnjakov 24, Celje.

UGODNO prodam BRAKO kamping prikolico. Informacije od 6. do 13. ure na tel. 23-105 in 23-369.

KUPIM

KUPIM vinograd, lahko tudi opuščeni, ali zemljo, primerno za ureditev v vinograd ali staro kmečko hišo, kaščo, zidanico, z nekaj zemlje. Ponudbe pod »V Savinjski dolini«.

STANOVANJA

OPREMLJENO ogrevano sobo — šče mirno dekle, uslužbenka, izredna študentka. Ponudbe pod »Novembra«. SOBO v centru ali na Hud-

nji išče zaradi študija ob delu mirno dekle. Ponudbe pod »Mirno dekle«.

ZAMENJAM stanovanje, 43 kv. m., s centralno, za enakega brez centralne, v centru mesta. Ponudbe pod »Princa«.

ZAPOSILITEV

SPREJMEM dekle za kuhinjo in čiščenje prostorov. Stanovanje in hrana v hiši. Vse ostalo po dogovoru. Gostilna Marija Lavrič, Teharje pri Celju 23.

ISCEM pomoč za strežbo v gostilni. Zaželjena praksa. Stanovanje in hrana preskrbljena. Plača dobra. Gostilna Marija Lavrič, Teharje pri Celju 23.

STE ŽE POMISLILI NA OBJAVO V RADIU CELJE

ZAPOSILIMO zdravo upokojenko, dobro kuharico. — Hrana in stanovanje v hiši. Gostilna Senica, Zalec.

RAZNO

MAJČ. belo mucko dobite v Pohorski ulici 18, Celje.

PREKLICUJEM izgubljen maturitetno izpričevalo TSS Celje v šolskem letu 1975/1976 na ime Srečko Cvikel, Vslenje, Prežihova 2.

Delavski svet

»UNIOR« kovaška industrija Zreče

razpisuje

naslednja delovna mesta:

1. VODJA TEMELJNE ORGANIZACIJE KOVAŠKI OBRATI

— visoka strojno-tehniška izobrazba in 7 let delovnih izkušenj na ustreznih delovnih mestih

— višja ali srednja šolska izobrazba strojno-tehniške smeri in 15 let delovnih izkušenj na ustreznih delovnih mestih

2. VODJA TEMELJNE ORGANIZACIJE OBDELOVALNI OBRATI

— visoka strojno-tehniška izobrazba in 7 let delovnih izkušenj na ustreznih delovnih mestih

— višja ali srednješolska izobrazba strojno-tehniške smeri in 15 let delovnih izkušenj na ustreznih delovnih mestih

3. VODJA TEMELJNE ORGANIZACIJE GOSTINSTVO IN TURIZEM

— višja strokovna izobrazba in 5 let izkušenj na vodilnih in samostojnih delovnih mestih s področja gostinstva in turizma

— srednješolska izobrazba in 10 let delovnih izkušenj na vodilnih in samostojnih delovnih mestih s področja gostinstva in turizma.

Kandidati morajo poleg zgoraj navedenih pogojev izpolnjevati še vse ostale pogoje, ki so predvideni za vodilno delovno mesto.

Rok prijave za zasedbo navedenih delovnih mest je 15 dni po razpisu. Kandidati naj pošljejo pismene vloge z dokazili o strokovni izobrazbi na naslov UNIOR — kovaška industrija Zreče.

aroma · okus · kakovost

Pionirski dom »CVETKE JERINOVE«

CELJE, Ul. 29. novembra 14

razpisuje za nedoločen čas

1 prosto delovno mesto UČITELJA v odd. PB

(za učence 4. razreda)

POGOJI: učitelj z učiteljskim — seminar MOM PA razredni pouk

Prijavi se lahko tudi absolvent PA.

Rok za prijavo je 15 dni po objavi. Stanovanj ni.

AMSTERDAM—BLIŠČ

TURISTIČNA MEKA NIZOZEMSKA

Amsterdam ni glavno mesto Nizozemske, je pa najbolj znano mesto te dežele. Zrasel je ob sto kanalih na reki Amstel. Od tod tudi njegovo ime. Prvotno se je imenoval Amstel — am — dam (kanal na reki Amstel). Iz tega imena je prišlo današnje — Amsterdam. Rečejo mu tudi Severne Benetke, saj s svojimi številnimi kanali in več kot tisoč mostički čeznje res spominja na Benetke. Pa čeprav je, vsaj zame, lepši, manj klast.

Krožna vožnja s turistično ladjico razkrije vse lepote in ves blišč Amsterdama. Sprehod po ulicah odkrije drug obraz, a o tem več prihodnjič. Vtis o mestu dobi vsak turist najlepše, če gre na krožno vožnjo. Na njej vidi in izve veliko. Izve, naprimer, da so v časih, ko ulice še niso imele imen in hiše ne števil, poštarji te spoznavali po pročeljih. Nitj eno ni enako drugemu. Vsa pa ohranjajo tipični holandski slog — velika okna, skromne portale, opečnato gradnjo in slikovite fasade. Turist vidi najmanjšo hišo v Amsterdamu, ki se s svojim enim oknom in skromnim nadstropjem neopazno stiska med dve sosedli. Vidi zlato ulico, kjer

živi smetana Amsterdamske družbe v hišah z dvajset do štirideset sobanami, vidi najmanjše kanale, kjer hiše rastejo iz vode, pa železniško postajo, ki stoji na 9000 lesenih pilotih. Vidi tudi najlepše amsterdamske cerkve in strazne stolpe, med katerimi kraljuje Zahodni (Wester) stolp, ki ima kupolo iz čistega zlata. To jo je podaril avstrijski cesar Maksimilian. Vidi tudi številne brusilnice diamantov in drugega dragega kamenja, po čemer Amsterdam še posebej slovi. Radovedno opazuje številne majhne dvizne mostičke in velikansko pristanišče, ki je drugo največje na Nizozemskem in v katerem letno pristane nad 90.000

PIŠE BRANKO STAMEJČIČ

ladij. Opazuje tudi številne hišice na vodi. Prosto ladje, predelane v stanovanja, ki Amsterdamu niso v ponos, pa čeprav jih, kot vse hiše na Nizozemskem, krasijo vtovi polni cvetlice. Vidi tudi upravno stavbo družbe Shell, ki je krik sodobnosti v arhitekturi in v kateri so v okenska stekla vili nekaj

kilogramov zlata, da bi okna zasenčili.

Skratka, turistična vožnja pokaže lepši obraz Amsterdama. Kot ga pokaže tudi prvi, površen sprehod po glavnih ulicah centra mesta. Tam okoli železniške postaje in Dama, ter po Kaalverstradu, ki je glavna nakupovalna ulica mesta. Nešteto trgovin, suvenirji, tobak, oblačila, glasba, vsega je na pretek. Tudi nizozemska podružnica muzeja voščeni lutke Madame Tussaud je na Kaalverstradu. In v njej lutke svetovno znanih mož, pa tistih, ki jih imajo na Nizozemskem še posebej radi. In lutke vzbujajo občutek življenja. Van Gogh in Rembrandt sta, kot bi oživele. S čopičem v rokah otožno opazujeta motiv, ki kot, da nastaja. Blišča, da jemlje vid.

A to je kulisa. To je vaba za turiste. In ti se trumoma lepijo nanjo. Ne le v muzeju lutk, tudi na ulicah, na vožnji s turistično ladjico in na Kaalverstradu. Za to, turistom namenjeno masko, pa se skriva drug, pravi obraz Amsterdama. Tisti obraz, ki se ga Nizozemci sramujejo. Obraz, zaradi katerega trdijo »Amsterdam ni Nizozemska«. In prav imajo.

Amsterdamska ulica

INGOLSTADT

SLOVENSKO DRUŠTVO

1800 SLOVENSKIH ROJAKOV ŽIVI TAM

V Ingolstadtu, mestu ob Donavi, nekje na sredi poti med Münchnom in Nürnbergom, živi med 90.000 prebivalci tudi okrog 1800 slovenskih rojakov. Kakih 300 Slovencev se je v soboto, 22. oktobra popoldne zbralo v veliki dvorani sindikalnega doma na ustanovnem občnem zboru svojega novega društva, ki so mu dali ime Slovensko kulturno prosvetno društvo »Lastovka« Ingolstadt. V statutu, ki so ga sprejeli na občnem zboru so si zadali obširen in pester program dela. Največ pozornosti bodo posvetili delu z otroki in mladino, saj najmlajšim preti največja nevarnost, da se v tujem okolju odtujijo ne samo materinemu jeziku, ampak tudi navadam in običajem, po katerih smo Slovenci v celem svetu priljubljeni.

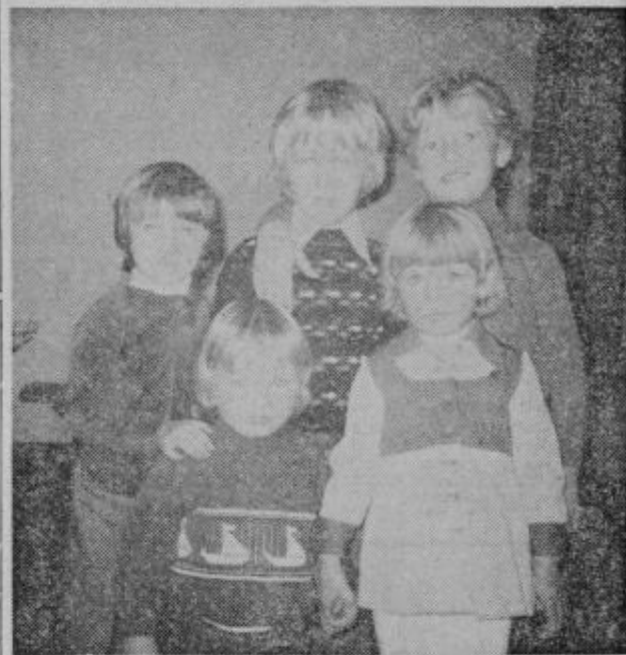
Ustanovitve društva so se udeležili tudi člani KO za vprašanja naših delavcev na začasnem delu v tujini pri SZDL v Ljubljani Roman Ogrin, konzula Stjepan Blažeković in Mitar Talić z generalnega konzulata SFRJ v Münchnu in Marjan Kepić, predsednik slovenskega društva Triglav München.

Za predsednika društva je bil izvoljen Zvone Kokalj, za podpredsednika pa Anton Kranjčan. Izvolili so tudi 13-članski upravni in 3-članski nadzorni odbor.

Po ustanovnem občnem zboru je bila na sporedu družabna prireditev — »svinska trgatava«. Za razvedrilo so poskrbeli člani ansambla »Veseli planšarji« iz Ljubljane in humorist Marjan Roblek. Na sporedu pa je bilo tudi izbiranje »svinske kraljice«, ta naslov je letos dobila Jožica Repina. Rojake je pritegnil tudi bogat sročelov, za katerega so dobile med drugimi prispevala tudi nekatera predstavništva naših podjetij iz Münchna: Jugobanka, Ljubljanska banka, Slovenjales, Gorenje itd.

Zgodnje nedeljsko jutro je že bilo, ko so rojaki odhajali na svoje domove. Čeprav so Veseli planšarji že končali svoj program, slovenska beseda še ni zamrla. Oglasila se je iz grli mladih slovenskih fantov in deklet, ki niso mogli skriti navdušenja nad tem, da so z novim društvom sredi tujega okolja dobili delček domovine. Tudi ime društva — Lastovka ima simboličen pomen, saj izraža skrito željo vsakega izmed njih: čimprej nazaj v rodni kraj...

prav so Veseli planšarji že končali svoj program, slovenska beseda še ni zamrla. Oglasila se je iz grli mladih slovenskih fantov in deklet, ki niso mogli skriti navdušenja nad tem, da so z novim društvom sredi tujega okolja dobili delček domovine. Tudi ime društva — Lastovka ima simboličen pomen, saj izraža skrito željo vsakega izmed njih: čimprej nazaj v rodni kraj...

Najmlajši člani

SMARTNO: MRTVAŠNICA PA TAKA

Središče Smartnega ob Paki se zadnje čase lepša, posebnost še sedaj, ko je tu zgrajena res lepa samopostrežna trgovina, pa nov stanovanjski blok, ki bo v novembru vseljiv. V njem bodo v pritličju zdravstveni prostori, to je dve ambulanti in vse drugo, brez česar moderno zdravstvo ne more več biti. Središče kraja pa bo postalo še lepše, ko bo gotov tudi drugi blok, katerega že gradijo. Vse to pa kvartir mrtvašnica, ki je še vedno kot pred sto leti. In ravno ta je kriva, da središče vasi nima lepšega izgleda. Res je potrebna temeljite obnove ali pa prestavitve drugam.

Pravijo, da se bo to zgodilo, ko bodo našli ustrezen prostor za pokopališče. Pa ga iščejo že dvajset let, a ga ne najdejo. Mislimo pa, da bi zaenkrat pokopališče razširili in podaljšali. Bilo bi prostora še za 20 ali več let. Če manjka denarja, in tega res manjka, bi se zaenkrat oprijeli te možnosti.

Le kaj si mislijo tujci, ko vidijo sredi kraja tako strašilo!

ZORKO KOTNIK

»Jaz sem mala muca Mika, ko bom zrastle, bom velika!«

(Kajetan Kovič)

5. TEDEN DOMAČEGA FILMA, CELJE, od 17. do 23. XI. 1977

NOVI tednik

44

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje. Laško Slovenske Konjice Sentjur, Šmarje pri Jelšah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161. Naročnina in oglaš: Trg V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Milian Seničar; tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milian Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Vojko Rizmal, Brane Stamejčič (odg. ur. Radia Celje), Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Milenka Strašek, Janez Vedenik, Tone Vrblj — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGF »Delo«, Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 4 din — Celoletna naročnina 180 din, polletna 90 din. Za izvozništvo je cena dvojna. Tekoči račun 50102-601 20012 ČGP »Delo« Ljubljana — Telefon 22-369, 23-105, oobasi in naročnina 22-800